

ufo-nyt

SUFOI®

36. årg. 1994

3. kvartal

Nr. 3

**Forfulgt af lyskugle
To uforklarlige dage
Mysteriet i Warminster
Ny officiel ufo-forskning**

Forsiden

Søndag den 29. august 1965 tog Gordon Faulkner dette foto af "tingesten" i Warminster. Billedet opnåede berømmelse verden over. Læs artiklen "Mysteriet i Warminster". (Foto: SUFOIs Fotoarkiv)

Ring til SUFOI

Alarmcentral
tlf. 86 28 90 61
Information
tlf. 86 99 92 39
Foredrag
tlf. 86 80 13 15

Indhold

Ufoer er ikke noget at spøge med	3
Danske rapporter i perioden januar-maj 1994	4
Forfulgt af lyskugle	5
"PH"-lampe over Ribe	5
Danske rapporter - kort fortalt	6
Første officielle undersøgelse i 25 år	8
Mysteriet i Warminster	9
Kursus for rapportoptagere	10
Styrkede et fartøj ned ved Lübeck i 1961?	11
SUFOI på Vest BBS	13
Bender-mysteriet løst	14
På sporet af Nessie	16
Dansk ekspedition til Tunguska	17
To uforklarlige dage	18
Kig på himlen	20
Ida har en måne	21
Stadig ingen meteoritter	21
Ekspllosionerne i atmosfæren	22
Csicop's facade bryder sammen	23
Rekord i vrøvl	23
Elisabeth Klarer død	24

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 6, DK-2820 Gentofte
Prøvenumre og information
tlf. 86 99 92 39
Ufo-alarmer tlf. 86 28 90 61
giro 9 11 77 25
Normal ekspeditionstid: kl. 18-22

SUFOIs formål og ledelse: Se side 3

Copyright:

© SUFOI 1994

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør. Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan. De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufoforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:
Kim Møller Hansen

Redaktionelle medarbejdere:

Ole Henningsen og Inge H. Svane

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen, Stefan Harboe Andersen, Dezső Sternoczky

Produktion:

Sats og tryk er udført af SCOOP Tryk, Karlslunde - 46 15 47 47

Distribution:

Avispostkontoret, København V.

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne reprojekte annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Deadlines:

Den 3. oktober for stof til nr. 4, som udkommer ultimo november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 1994 er kr. 207,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 50,00 (i alt kr. 257,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande. Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (1994-98 incl.) for kr. 1.035,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.285,00.

SUFOIs Disketteservice 1994 koster kr. 120. Det er en forudsætning, at du har abonnement på UFO-Nyt.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs medlemsarkiv: Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå

**Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 6, 2820 Gentofte**

Formål

- 1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.
- 2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.
- 3) Ved et ufo-fænomen forstås vi et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.
- 4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet. Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd. Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

Daglig ledelse

Per Andersen (formand), Klingseyvej 28, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.
Bo Nielsen (næstformand, alarmcentral), Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 86 28 38 71.
Toke Haunstrup (næstformand, rapportcentral), Tollundvej 13, 8600 Silkeborg. 86 85 11 85.

Øvrige repræsentantskab

Jørgen Bengtvg (arkivar), Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 42 64 44 69.
Torben Birkeholm, Aadalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.
Karin Frost, Mariehøj 244, 2990 Nivå. 42 24 42 19.
Jan Hansen (medlemsarkiv), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.
Kim Møller Hansen (fotoafdeling), Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Erling Hegelund, Kildegårdsvej 88, 5240 Odense NØ. 66 10 39 00.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 53 94 11 69.
Finn W. Kalvik, Armauer Hansensvej 11, N-5030 Landås, Norge.
Kontakt for UFO-NYTs læsere i Norge. 55 28 01 26.
Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.
Martin Lyck, Bag Volden 20, 6392 Bolderslev. 74 64 66 58.
Brian Møller, Aabenraavej 14, Kiskelund, 6340 Kruså. 74 67 04 54.
Peter Nørgaard (foredragsafdeling), Dalsvinget 68, 8600 Silkeborg. 86 80 13 15.
Inge H. Svane, Mejlbyvej 610 D, Hårup. 8530 Hjørtshøj. 86 99 92 39.

Ufoer er ikke noget at spøge med

Da jeg for snart 20 år siden begyndte at interessere mig for ufoer, havde ufologerne en udbredt hobby: at påstå, at den etablerede videnskab og de officielle organer af alle slags ikke ville tage ufo-emnet alvorligt. Der blev opbygget en mur af mistillid mellem på den ene side ufologerne og på den anden side det "etablerede samfund". Men hvem var det egentlig, der opbyggede denne mur - ufologerne eller videnskaben?

At det ikke stod helt så galt fat med den videnskabelige interesse i ufoerne blev allerede påvist med en stor undersøgelse i 1980. Undersøgelsen blev udført i Danmark og støttet af SUFOI. Dette projekt viste højst overraskende, at mere end 2/3 af en gruppe danske videnskabsmænd mente, at ufoerne burde undersøges nærmere videnskabeligt. Et flertal var med andre ord slet ikke så afvisende.

Faktisk foregår der netop i øjeblikket et dansk forskningsprojekt om ufoer. Det sker ved Københavns Universitet, hvor mag.art og ph.d. Mikael Rothstein arbejder på et ufo-projekt støttet af statens humanistiske forskningsråd. Udgangspunktet for arbejdet er ganske vist religionshistorisk, og formålet er ikke at bevise ufoernes fysiske realitet. Ikke desto mindre forsøger projektet at komme lidt nærmere en forståelse af de mange samfundsmæssige aspekter ved ufoerne. SUFOI støtter fuldt ud dette projekt.

I USA er der startet en officiel undersøgelse af forholdene omkring nedstyrtede ufoer. Det sker via organet GAO, som vi kort omtalte i forrige nummer af UFO-Nyt. I dette nummer kan vi bringe flere detaljer om GAO-undersøgelsen. Også dette projekt viser, at man fra officiel hold er villig til at tage ufo-emnet alvorligt - og det endda et af de mere kontroversielle områder: Påstande om nedstyrtede ufoer.

Samtidig var ufoerne også ved at

komme på EU's dagsorden, som vi har beskrevet tidligere her i UFO-Nyt. Selv om det i første omgang ikke førte til de store resultater, kan SUFOI kun være positiv over for et sådan initiativ.

Jamen, man må da indrømme, at man kan finde videnskabsmænd, der er stærkt negative ved blot at høre ordet "ufo". Og at der er officielle organer, der ikke vil røre ved en ufolog med en ildtang (og det var jo også årsagen til, at sagen blev taget af bordet i EU). Men i det store hele er ufologernes mistillid til den "etablerede verden" stærkt overdrevent - og må stå for egen regning.

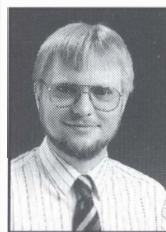
Gennem denne mistillid og fordomme om "de etableredes" holdninger og meninger har ufologerne selv været med til at grave de grøfter, der har holdt parterne adskilte. I stedet for at grave grøfter og skabe afstand bør ufo-verdenen søge en seriøs dialog med videnskaben og de officielle organer. Og en dialog betyder som bekendt også at lytte nøje til, hvad andre har at sige om ufoerne - også selv om de måtte have en anden holdning end os selv.

SUFOI ønsker i høj grad at medvirke til at skabe denne dialog og til at bryde murene ned. Kun et samarbejde kan bringe alle parter videre. EU-forslaget om et ufo-center viser, at ufologerne sagtens kan bringe ufoerne på dagsordenen.

Derfor støtter og hjælper SUFOI Mikael Rothstein med hans forskningsprojekt - også selv om vi gerne havde set en anden indfaldsvinkel. Og det er også grunden til, at SUFOI har taget initiativ til et tværgående samarbejde i Danmark omkring alarmer ved observationer, et samarbejde der går på tværs af foreninger, interesseorganisationer og officielle organer.

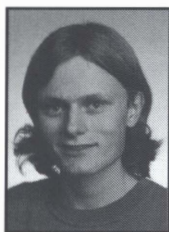
Ufo-verdenen bryster sig af at være åben over for det nye og ukendte. Lad os også være åben over for "det etablerede".

AF PER
ANDERSEN

Danske rapporter i perioden januar-maj 1994

AF TOKE
HAUNSTRUP

Dette billede er taget den 9. maj 1993 på motorvej E45 ud for Grøfthøj, Jylland, fra en kørende bil. Den mørke aflange genstand midt i billedet er højst sandsynligt en fugl, der pga. bilens fart og fuglens bevægelse er blevet uskarp. (Foto: SUFOIs Fotoarkiv)

Foto taget i Nordsjælland i januar 1994. Fotografen observerede tre glødende striber på himlen, men på fotografiets ser man tre lyse kugler. Sagen undersøges i øjeblikket. (Foto: SUFOIs Fotoarkiv)

I månederne fra årsskiftet og frem til den 31. maj 1994, har SUFOI registreret 126 henvendelser om observationer - heraf 81 sager alene fra dette år. En del sager er endnu ikke færdigbehandlede.

Af de 81 sager fra i år, har vi i øjeblikket kunnet forklare ca. 55. Her i UFO-Nyt har vi tidligere refereret flere af de mest interessante henvendelser fra perioden, og på de følgende sider omtales flere.

Af de henvendelser, der ved en nærmere undersøgelse viste sig at have en forklaring, skal især nævnes én:

Den 2. april 1994 kom to personer kørende i bil fra Århus mod Vi-

borg. I nærheden af Markusminde (der ligger ved 8471 Sabro) så de kl. ca. 22.00 DST flere "lysende søjler" på himlen. Fænomenet var diffust i udseende og varierede i farverne hvidlig, gul-orange og rødlig.

Observatørerne undrede sig meget over fænomenet, og standsede da også for at kikke nærmere på "søjlerne". SUFOI's undersøgelser tyder dog på, at observatørerne så den oplyste himmel over flere natoplyste drivhuse i området. Selve drivhusene kan ikke ses fra hovedvejen pga. foranliggende terræn.

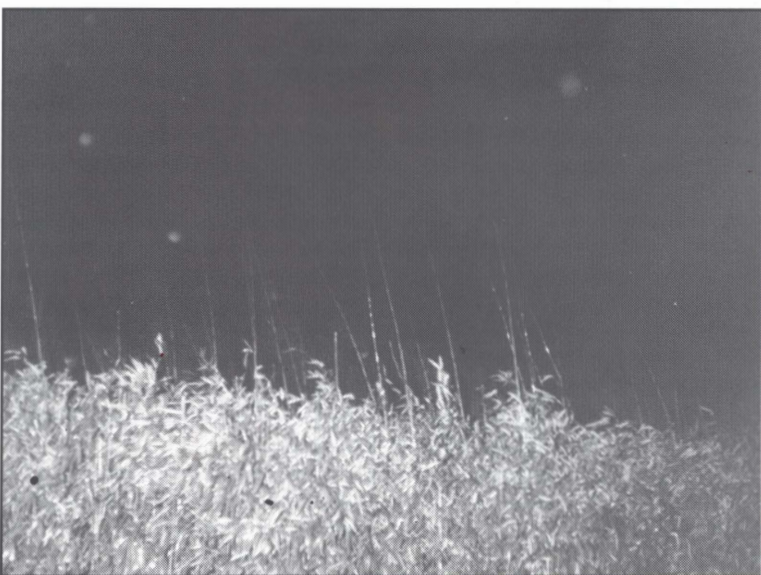
Udover de visuelle observationer har vi også modtaget flere fotosager - heriblandt en videooptagelse fra Fyn (se også omtale andetsteds).

Fra Græsted i Nordsjælland har vi modtaget billeder, der er optaget i begyndelsen af januar 1994 (den præcise dato kendes desværre ikke). Rapportøren fortæller, at han og hans familie to gange (dels den 12. december 1993 og nu senest i januar 1994) har observeret det samme fænomen på himlen fra sit hus i Græsted.

Fænomenet observeredes begge gange om aftenen ved 22-tiden, og dets form beskrives som en glødende stribe - der ses i alt tre af disse på samme område af den stjerneklare nattehimmel. Der blev i alt taget tre fotos, hvoraf de to viser noget.

Vores lokale rapportoptager er i færd med at undersøge sagen nærmere, og vi er i SUFOI meget interesserede i at komme i kontakt med læsere, som enten mener at have observeret dette fænomen eller et lignende - eller som i øvrigt mener at kunne kaste lys over sagen. □

Ring eller skriv til SUFOI's
Rapportcentral: Toke Haunstrup,
Tollundvej 13, 8600 Silkeborg,
tlf. 86 85 11 85

Forfulgt af lyskugle

"Jeg kørte hjem fra mit arbejde på min Puch Maxi. Det var en sensommeraften i 1974, og jeg arbejdede på en campingplads lidt uden for Karup J. Jeg havde godt 5 km hjem, klokken var henad 21.45, og det var mørkt."

Scenen er sat for den oplevelse, som den dengang 16-årige observatør, her fortæller videre om. Hun ønsker at være anonym.

"På himlen forude så jeg en lyskugle og holdt øje med den, fordi den allermest lignede lyset på en af SAS Danairs maskiner, men der var noget forkert ved den. Hvis det skulle vise sig at være ruteflyet, havde den en forkert position og fløj med en alt for lav hastighed.

Jeg blev hurtigt klar over, at det ikke kunne være et fly.

Lyskuglen ændrede retning. Først fløj den skråt mod mig, nu fløj den nærmest parallelt.

Da jeg var ca. 200 meter fra mit hjem, holdt jeg stille et stykke tid for at se nærmere på lyskuglen. Den stoppede også.

Jeg blev efterhånden mærkelig til mode og hørte efter noget tid en svag summen, der kom fra lyskuglen. Så kørte jeg ca. 10 meter og stoppede igen. Kuglen gjorde det samme. Så fik jeg fart på Maxi'en op ad en lille bakke, og lyskuglen satte nu også farten op. Jeg drejede snart efter fra og ind ad vores indkørsel. Men kuglen fortsatte op over bakken og forsvandt ind over byen."

Pigen sprang af knallerten, ind ad fordøren og ind i stuen, hvor hendes mor og bror sad. Hun fik dem med uden for huset, så de kunne høre den svage

summen i det fjerne. Men de hørte ikke noget, og lyskuglen var ikke længere at se. Ingen af dem troede på pigens historie. Hverken dengang eller senere, hvor de har snakket om hændelsen.

Pigen så desværre ikke andre mennesker, mens observationen stod på, så hun ved ikke, om der var andre vidner. Det konstante lys på kuglen beskrives som gulligt, og kuglen lyste i sig selv. Det var klart og tørt vejr, men altså mørkt, og der var en let vind.

Pigen mener, at observationen maksimalt har varet i 20 minutter. Hun har ikke selv nogen naturlig forklaring på oplevelsen. □

Peter Nørgaard

"PH-lampe" over Ribe

En dengang 35-årig folkeskolelærer (HB) fra Ribe var på cykeltur med sin 6. klasse. Vi skruer tiden tilbage til 1988.

"Det er en torsdag i september, klokken er ca. 22.30, og vi gør klar til at krybe i sovesupperne."

HB fortsætter: "Eleverne har slået teltlejr på en lille græsmark i en landsby 3 km fra Ribe. Der er også nogle hytter, og jeg befinder mig inde i en af dem, da to af drengene pludselig kommer farende ind, kridhvide i hovederne. De råber, at jeg skal skynde mig ud, da der er en ufo lige over hovederne på os. Jeg griner først lidt, men løber alligevel ud og ser...noget, der nærmest ligner 'en flyvende PH-lampe'.

Den stiger op skråt til højre

for huset, og svæver hen over et læhegn, der ligger ca. 10 m fra hytten. Den accelererer, og vi står måbende og ser på, at den forsvinder i det fjerne, i nordøstlig retning."

Da genstanden er forsvundet, spørger HB de andre elever, hvad der var sket, inden hun selv var kommet ud og havde set det mærkelige fænomen. De fortæller ivrigt, at genstanden var fløjet lige hen over deres telte i en meget lav højde. Ufoet begyndte at stige, da de hentede læreren.

Objektets overflade var afgrænset og blåviolet med flere røde lys på. Lysstyrken var konstant og uden farveændringer. Det var lydløst. Vejret var klart, tørt og ikke en vind rørte sig.

Der var mindst 10 vidner, og det var absolut ikke noget, nogen af dem havde set magen til før. Næste dag talte HB med naboerne og hendes mand i Ribe, men ingen af dem havde været ude/eller set noget mærkeligt den aften.

HB slutter sin beretning: "En af de naboer, jeg talte med, gav udtryk for - 'at det er da ikke så mærkeligt; de skal da ned og se, hvad vi er for nogen starutter' - og det tilslutter jeg mig."

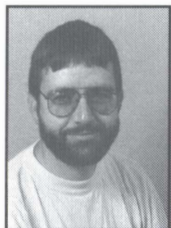
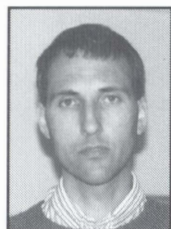
Da sagen er 6 år gammel, og der ikke er andre tilsvarende observationer i vores rapportarkiv fra den pågældende periode og egn, kan vi ikke komme videre i sagen. □

Peter Nørgaard

Danske rapporter kort fortalt

AF ERLING
HEGELUND OG
KIM MØLLER
HANSEN

Rød lysende kugle

"Under et besøg hos en ven, der er radioamatør, sad vi tidligt om aftenen og snakkede om alt og intet, da der kom et velkendt spørgsmål fra familiens yngste: Hvad er det? Han pegede ud af vinduet, og vi kiggede ud og så en rød kugle bevæge sig roligt fra højre mod venstre.

Det så ud til, at der var blinklys forneden, men det var nærmest nogle ophøjede punkter, som bevægede sig rundt om kuglen. Jeg fik travlt med at komme ud af huset, løb ned ad vejen og kom til at stå, så kuglen bevægede sig væk fra mig. Set herfra bevægede de ophøjede punkter sig forskudt for hinanden.

Jeg var klar over, at det ikke var højt oppe, og 8-12 minutter efter gled det sammen med horisonten. Herefter gik jeg tilbage til de andre, og så gik snakken. Hvad var det? Ingen propel, vinger eller bærerotor.

Tredive til fyrre minutter senere blev vi ret stille, for da var kuglen der igen. Denne gang fra venstre mod højre i samme højde og samme rolige bevægelse."

Dette skriver en observatør på Volderslevvej i Odense. Det foregik sidst i marts 1982. Da han var tættest på objektet, var han 2-300 meter fra det, og da var det 25-30 grader over horisonten.

Ufo med lysende vinduer

To kolleger, som er på nattevagt i Årslev på Fyn, går den 29. maj 1994 kl. 02.03 udenfor og betragter nattehimlen. De ser noget lys i nordvestlig retning. Det er 5-6 lysende firkantede vinduer, og nedenfor, foran på midten og bagpå er der lygter, der blinker meget hurtigt. Lyset ligesom "løber fra den ene ende til den anden". Alt lyset er meget skarpt hvidt.

Objektet er 100 m fra dem og 100 m oppe, men de kan ikke se noget omrids, kun lysene. I udstrakt arm måler genstandens omkreds ca. 30 cm.

Objektet hænger helt stille i ét

minut, hvorefter der pludselig er svag motorlyd i få sekunder, og så stilhed igen. Samtidig begynder objektet at flytte sig meget langsomt imod vest. Efter 5-6 minutter kunne de stadig se det, og de gik da ind igen.

En orange halvmåne

En mekaniker fortæller følgende, som skete den 28. maj 1994 i Tommerup på Fyn:

"Jeg var gået ud for at lufte vores hund, som jeg plejer, og står og kigger ud over de åbne marker, som huset støder op til.

Pludselig observerer jeg en lysende orange-rød streg langt væk i horisonten. Den bevæger sig nærmere, og jeg tænker: 'Hvad er dog det?' Efterhånden blev det ovalt, og først da blev jeg klar over, at det virkelig styrede lige mod mig! Jeg skyndte mig ind, og da jeg stod ved køkkenvinduet og så ud over marken, var objektet allerede nået hen til vores hæk og stod og 'vejrede' fra side til side i ca. 3 meters højde.

Min kone kom også ud og så det samme: et orangerødt objekt som hang 30-50 meter fra os. Objektet var helt lige forneden og underligt kugleformet foroven, men det var svært at se, fordi oversiden var meget sløret. Undersiden var ikke sløret. Genstanden skar ikke i øjnene, da vi så lige på det. Det var nærmest selvlysende. Midt på så det ud, som om der var to sorte ringe, men det var svært at se tydeligt.

Da objektet havde stået og 'vejret' fra side til side på samme sted i 2-3 minutter, forsvandt det i samme retning, som det var kommet. Det accelererede ufatteligt hurtigt uden en eneste lyd. Hele observationen varede ca. 5 minutter."

Observatøren fortæller, at hunden peb, da objektet var tættest på. Det gør den ellers aldrig.

Gult lys om natten

Der er to observationer i Odense, som ligner hinanden påfaldende.

Den første sker 28. januar 1994 ved Sct. Hansgade i Odense.

En kvinde vågner pludselig kl. 03.14 om natten og ser uden for vinduet et meget stærkt og blændende gult lys. Hun fortæller:

"Jeg vågnede og tænkte, at det var dog irriterende, at den måne lyste så kraftigt, at den vækkede mig. Jeg satte mig op og så, at 'månen' bevægede sig langsomt fra øst mod vest, og det fulgte jeg måske et par minutter. Det var først senere, at jeg blev så vågen, at jeg sansede, at det var dårligt vejr med regn og slud og derfor ingen måne, samt at den jo ikke bevæger sig. Efter ca. 5 minutter var lyset pludselig væk".

Den næste observation sker på Sneglehatten i Odense den 14. februar 1994. Ligeledes en kvinde vågner kl. ca. 03.30, fordi hun har det mærkeligt. Hun falder imidlertid til ro igen.

Kl. 03.45 bliver soveværelset pludselig oplyst, og hun sætter sig op i sengen og ser uden for vinduet et stærkt, rundt lys, som først var gult med en rød krans udenom. Det virker uhyggeligt, og hun kan ikke få øjnene fra det.

Det begynder så at bevæge sig langsomt, og farven bliver svagere og svagere. Lige inden lyset forsvinder, når hendes datter på 10 år at se det.

I begge tilfælde er fænomenerne lydløse.

Blåsort genstand

De følgende to observationer minder også om hinanden.

En ældre kvinde ser fra sit hus på Dianavænget i Odense et objekt flyve forbi. Det er den 27. april, Palmesøndag, klokken er ca. 15.30.

Hun kigger ud af vinduet mod syd og ser en mørk og blålig genstand langsomt flyve fra syd mod nordøst. Afstanden er ca. 100-200 m.

Mens den flyver, vipper den og reflekterer Solen med blåt lys. Kvinden kan se noget firkantet glas, og da genstanden vipper, rammer en

stråle hende. Formen beskriver hun som fladrund som en kalkun (?!). Det hele varer få minutter.

Det andet tilfælde foregår på Ferritslevvej ved Såderup på Fyn den 8. maj 1994. Observatøren er pensionist og arbejder i urtehaven. Han hører en let susen og kigger op.

Højest 150 m fra ham flyver en blåsort genstand lavt over kornmarken med ca. 70 km/t. Mens den flyver, bevæger den sig fra side til side og står halvvejs på kant nogen gange. Den flyver under elledningerne ved vejen, over vejen og ind på en stor bygmark, som ligger ved siden af mandens ejendom.

Da objektet er 400-500 m fra ham, står det næsten stille i en lavning i marken foran en gård. Her rører det næsten jorden, hvorefter det fortsætter i nordlig retning mod Ullerslev.

Objektet var ca. 1 m i diameter og var en smule fladere end helt rund.

Hvidt lys over Odense V.

Den 3. maj 1994 så mange vidner et meget kraftigt lys kl. 22.30-23.30. Et af vidnerne var heldigvis nærværende nok til at optage det på video, og SUFOI fik optagelsen til videre analyse.

Lyset blev både set af vidner i det vestlige Odense, i Munkebo øst for Odense og helt fra Nyborg.

SUFOIs fotokonsulent Hans Bødker har nøje analyseret den originale optagelse, lavet kontroloptagelser af planeten Venus med videokamera samt sammenholdt filmens data med aktuelle stjernekort og vejrdata. Konklusionen er, at det filmede og observerede objekt efter al sandsynlighed er Venus.

Lysende kors ved Nykøbing Falster

En mand, der har besøgt sine svigerforældre på Enighedsvej den 19.

april 1994, får følgeskab på vej hjem. Han fortæller:

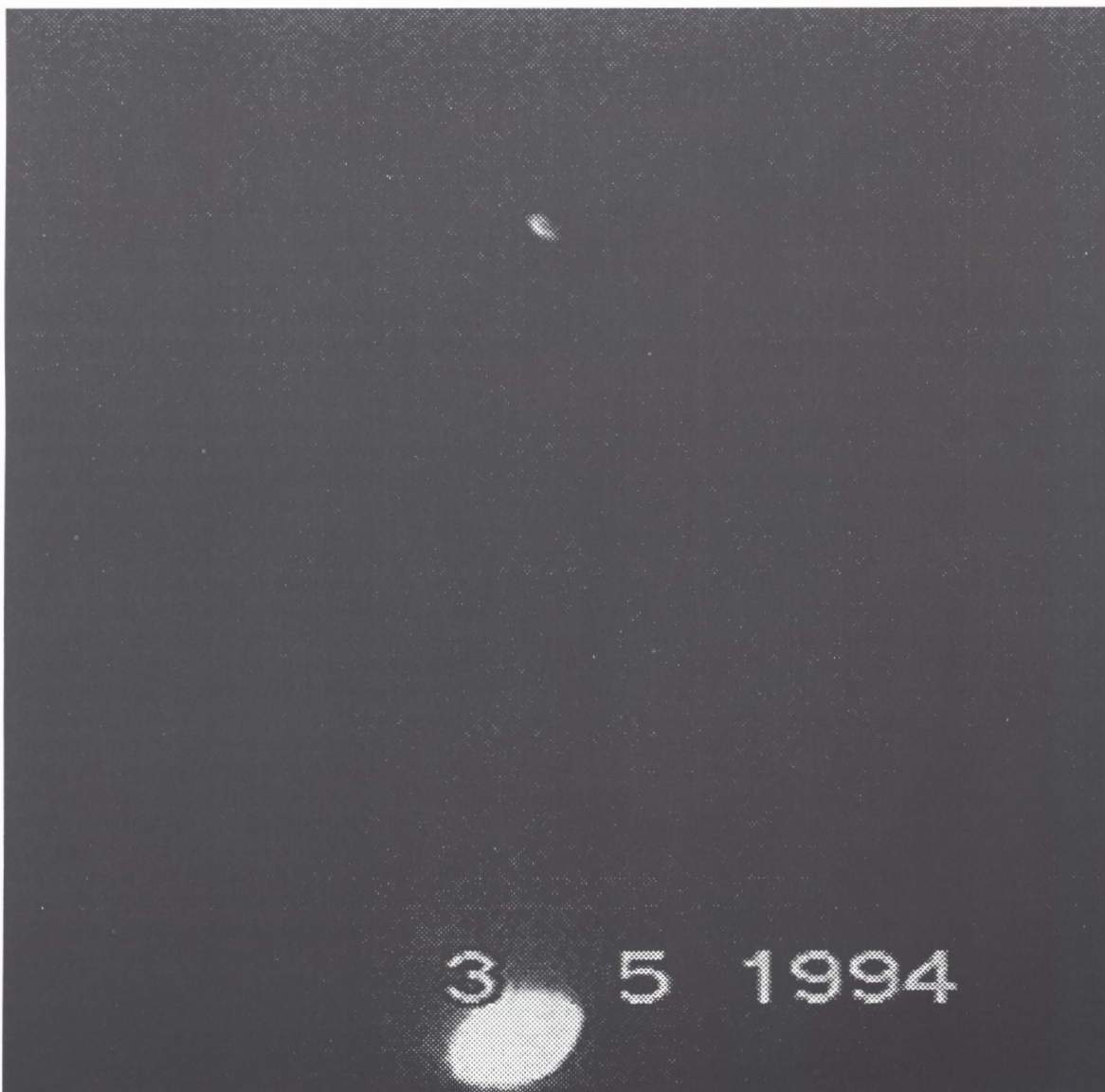
"Kl. 21.40 gik jeg derfra. Straks jeg kom ud af huset, så jeg en formation af lys hænge over mine svigerforældres genbo i en højde af 50-100 meter.

Lysene, 21 i alt, var placeret i en tyk korsformet formation, som drejede rundt om sig selv med en hastighed af én omdrejning på ca. 5 sek.

Selve lyset var hvidt og nærmest lidt sløret. Først troede jeg, at det var et eller andet synsbedrag, men efter at have blinket og vendt mig væk, var det der stadig.

Nu syntes jeg, at jeg ville have vidner på dette, så jeg åbnede døren og kaldte på mine svigerforældre, som kom ud og så det samme.

Pludselig bevægede det sig hen imod os. Nu hentede vi et kamera og tog to billeder. Formationen bevægede sig lidt efter tilbage over genboens hus. ➤

Et stillbillede fra videofilmen optaget ved Ejlsstrupvej i Odense V. den 3. maj 1994 kl. 22.30-22.44. Filmen er optaget med et Sony Handicam. På den originale optagelse kan man se træer og omgivelser mod den lysere himmel. På dette foto ses nederst en gadelampe (ved datoen) og øverst Venus. Gadelampen, som går igen på adskillige billedsekvenser, er ved billedanalysen brugt som reference. (Foto: SUFOIs Fotoarkiv)

Jeg tænkte, at nu går jeg hjem, og som sagt så gjort, men lyset fulgte med lige over mig. Nu blev jeg en kende urolig, for da jeg drejede om hjørnet, gjorde lyset det også. Jeg fortsatte en 50-70 m og stoppede så. Detsamme gjorde lyset! Nu blev jeg meget urolig, men for hvad? Jeg fornemmede, at lyset kom tættere på, men det er jeg ikke sikker på. Inden jeg nåede at gå videre, slukkedes lyset. Imens havde min svigerfar hentet en nabo, som også nåede at se fænomenet."

Hele observationen varede ca. 10 minutter.

Roterende sky over Skærbj Strand, Nykøbing S.

En kvinde kigger ud af vinduet kl. 01.20 den 1. april 1994 og betragter stjernerne. Efter et lille stykke tid ob-

serverer hun en tynd, hvid sky i bevægelse, hvor den nederste kant danner flere runde, roterende cirkler. Hele figuren roterer også.

Objektet kommer frem på en "elegant" og uforklarlig måde. Det er der lige pludselig. Lidt efter forsvinder det, for igen at dukke op mere til højre på himlen i forhold til kvinden.

Hun vækker sin søster, og sammen ser de nu, at det forsvinder for anden gang for så at tone frem lige over deres eget hus. De går ind for at vække søsterens mand, men da de kommer tilbage, er det forsvundet. Hele episoden varer 10 minutter.

Fire ovale objekter

Denne observation fandt sted den 1. august 1991 i Assens på Fyn. En kvinde ligger ved halvtotiden på

havebænken og nyder det gode vejr. På himlen ser hun flere fly bevæge sig. Hun kan høre deres motorstøj og se vingerne.

Med ét får hun øje på et ovalt, skinnende objekt glide stille og roligt hen over himlen i en svag bue. Det starter fra vest og flyver mod nordøst. Da den første genstand er ude af syne, kommer der en ny og lignende genstand, som laver den samme bevægelse på himlen, og lidt efter en tredje på nøjagtig samme måde.

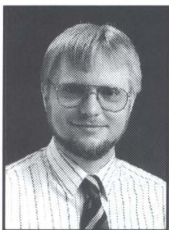
Efter en snes minutter kommer der en fjerde genstand, men denne gang starter den fra stik syd og flyver mod nord.

Alle fire genstande var helt ens, uden vinger eller hale og helt lydløse. De var 1-2 cm målt i udstrakt arm. Himlen var klar til letskyet, og det var vindstille. □

Første officielle undersøgelse i 25 år

I sidste nummer af UFO-Nyt nåede vi lige kort at omtale den nye officielle amerikanske undersøgelse af ufoer. Vi kan her bringe yderligere detaljer.

AF PER
ANDERSEN

Ikke siden den særdeles kontroversielle Condon-undersøgelse i 1960'erne har den amerikanske kongres taget initiativ til undersøgelser af ufo-emnet. Det vil sige, ikke før kongresmedlemmet Steven Schiff fra New Mexico foreslog en undersøgelse vedr. de nedstyrtede ufoer, der siden 1947 har verseret rygter om.

Siden 1993 har Steven Schiff forsogt at få et svar på, hvad der egentlig skete i New Mexico i 1947. Men han stødte hele tiden mod en mur, hver gang han kontaktede en officiel instans. Enten sagde de, at det ikke var deres område, og at man havde sendt sagen videre, eller også svarede man slet ikke på kongresmandens henvendelser.

Da Schiff havde et møde med general Charles A. Bowsher fra GAO beklagede han sig over den manglende respons. Det førte til den officielle GAO-undersøgelse, der begyndte i de første måneder af 1994.

Rigsrevisionen - i USA

GAO - General Accounting Office - gennemfører mange undersøgelser hvert år (1.380 i 1992). Enten undersøger man et forhold omkring statens brug af penge (á la Rigsrevisionen) eller også checker man, om staten har opført sig i overensstemmelse med love og regulativer. I begge tilfælde ser GAO normalt kun på et udvalg af materialer i stedet for en komplet gennemgang af alle sagens akter.

Også undersøgelsen af Roswell-nedstyrtningen skal følge GAO's normale principper. Dette betyder bl.a., at GAO ikke er i stand til at undersøge selve den påståede nedstyrtning. GAO har nemlig ikke mandat til at undersøge konkrete hændelser.

GAO-undersøgelsens officielle formål fremgår af et brev, som Richard Davis fra GAO skrev den 9. februar 1994:

"GAO igangsætter en undersøgelse af Forsvarsministeriets politikker og procedurer for at skaffe, klassificere, opbevare og destruere officielle regeringsdokumenter, der handler om nedstyrtninger af vejrballer, fly og tilsvarende" (den officielle forklaring på Roswell-hændelsen er, at det var en vejrballon).

Som en del af undersøgelsen vil GAO teste, om forskellige militære organer følger korrekte procedurer med sagsakterne i sådanne sager.

Det er måske ikke ligefrem den type undersøgelser, ufo-verdenen helst havde set. De fleste havde jo nok ønsket sig en mere direkte undersøgelse af den konkrete hændelse. Men som anført er GAO stærkt begrænset i sine muligheder. Og eftersom der intet økonomisk aspekt er i sagen, må GAO undersøge, om regeringen har fulgt de korrekte procedurer vedr. eventuelle dokumenter i sagen.

Ikke desto mindre vil der givetvis komme afgørende resultater ud af undersøgelsen - hvad enten de så vil være positive eller negative. Det skyldes følgende to forhold:

* Indtil nu har man ingen officielle dokumenter, der behandler, hvad der skete i Roswell i juli 1947 (undtagen naturligvis de forfalskede dokumenter omtalt tidligere her i UFO-Nyt). GAO undersøgelsen vil kunne lokalisere sådanne dokumenter.

* GAO kan normalt påvise, hvad dokumenterne afslører om regeringens politik og handlinger.

Det er selvfølgelig for tidligt at forudsige, hvad undersøgelserne vil vise. Men man skal i hvert fald huske på, at GAO-undersøgelserne har højeste sikkerheds-niveau, så de har adgang til samtlige dokumenter, der måtte findes.

Ballon - eller?

Den officielle forklaring på hændelsen ved Roswell, New Mexico, i 1947 var både dengang og i dag, at det var en ballon, der styrtede ned. Flere ufologer og militærpersoner har da også fundet detaljer, der tyder på, at der var tale om en radarreflektor fra en ballon. Ballonen skulle være opsendt som et led i det dengang tophemmelige Projekt Mogul. Projektets formål var at opsende højtgående balloner, der kunne spore russiske atom-eksplorationer.

En af de videnskabsmænd, der var med i Projekt Mogul, var dr. Charles Moore. Da han læste en beskrivelse af det materiale, der var faldet ned i Roswell, studerede han over en detalje. Ifølge et vidne skulle materialet bl.a. bestå af noget tape med blomster påtrykt.

Moore kunne huske, at Mogul-

ballonernes reflektorer blev forstærket med tape, hvorpå der var blomster og andre symboler. Selv om han i begyndelsen var skeptisk over for ballon-teorien, er Moore derfor i dag overbevist om, at det var en af hans balloner, der styrtede ned.

Andre er afvisende over for ballon-teorien. De mener derimod, at det kunne være et ufo, der styrtede ned i juli 1947.

GAO-undersøgelserne må kaldes enestående af sin art, og vi kan alle se frem til resultaterne. Der er ingen fast tidsplan for undersøgelserne, så det kan heller ikke forudsiges, hvornår der foreligger konklusioner i sagen. SUFOI vil følge arbejdet tæt og fremlægge resultaterne her i UFO-Nyt. □

Kilde:

IUR, marts-april 1994

SUN, juli 1994

Mysteriet i Warminster

I 1965 var den engelske by Warminster skueplads for en lang række ufo-observationer, der involverede hundredvis af vidner, tiltrak ufo-entusiaster og resulterede i flere billeder af mystiske "genstande".

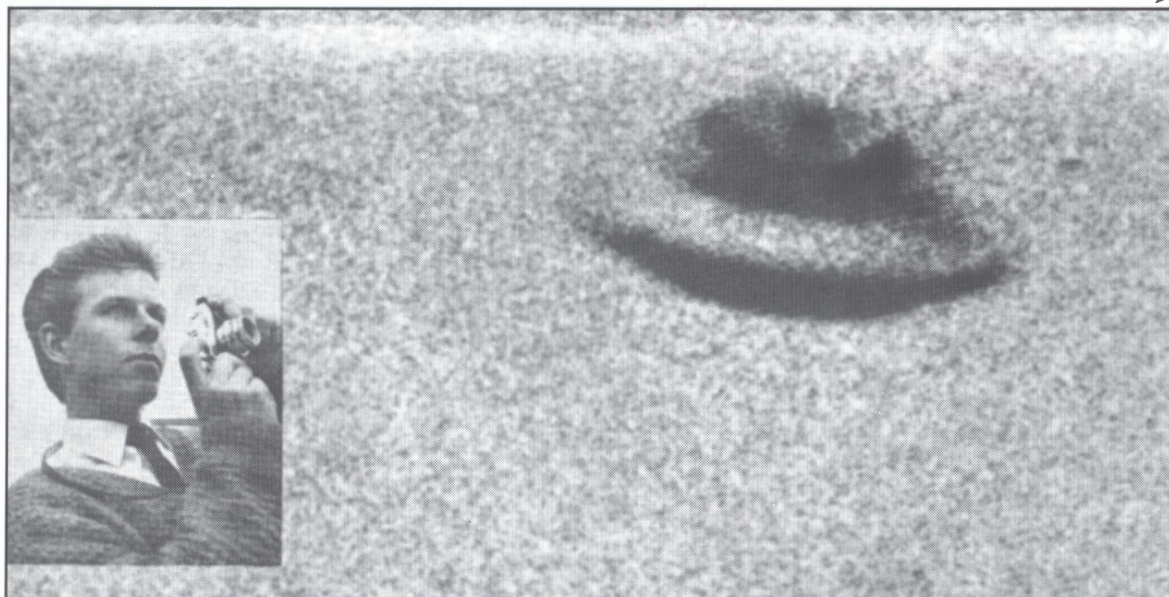
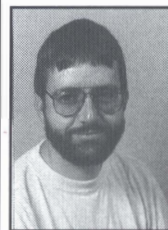
Et af de bedste fotos blev taget af den dengang 23-årige Gordon Faulkner: "Genstanden fløj lavt og lydløst hen over den sydlige del af byen. Jeg kunne lige netop skimte formen. Jeg fik straks fat i kameraet og søgte ef-

ter genstanden. Jeg kunne ikke følge den, så jeg holdt kameraet et stykke foran genstanden og trykkede på udløseren, da den passerede. Jeg blev chokeret, da jeg så det færdige billede."

Siden da har mange ment, at Faulkners billede viser et ufo. Nu næsten 30 år efter kommer den sande historie bag billedet imidlertid frem.

I foråret 1994 bragte australske aviser - ligesom mange andre aviser

AF KIM MØLLER
HANSEN

Gordon Faulkner og den berømte "tingest" fra Warminster.
(Foto: SUFOIs Fotoarkiv)

verden over - historien om det "for-falskede" Nessie-foto (se også side 16 og 19). Avisomtalen fik Roger Hooton, pensioneret typograf, i Adelaide til at lette sin samvittighed.

Hooton afslører, at han og vennen, Gordon Faulkner, havde læst om observationerne i Warminster. De fik lyst til at lave lidt skæg med folk og fabrikere en lille ufo af kapslen fra en mælkeflaske, en garnvinde og en

knap.

Hooton fortæller: "Vi kørte ud til en mark. Jeg lod modellen falde mod jorden, mens Gordon fotograferede den. Da vi fik filmen tilbage fra fremkaldelse, var den der...den flyvende tallerken!"

Hooton fortsætter: "Jeg forstår ikke, at folk hoppede på spøgen. Den var efter min mening alt for tydelig. Men alle blev taget ved næsen den-

gang. Selv BUFORA (The British UFO Research Association) anså billedet for at være godt nok. Det var umuligt at trække i land igen, og det var også synd at ødelægge det hele. Byen fik lidt tiltrængt opmærksomhed." □

Kilde:

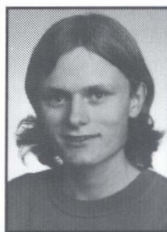
UFO Magazine, mart/april 1994

Kursus for rapportoptagere

I weekenden den 16.-17. april 1994 afholdt SUFOI for andet år i træk et kursus for rapportoptagere - denne gang i København. Vejret var pragtfuldt, og kurset forløb til alles tilfredshed.

Med dette kursus fik vi "uddannet" seks nye rapportoptagere på Sjælland. De er nu klar til at tage fat på rapportarbejdet.

AF TOKE
HAUNSTRUP

En af SUFOI's mærkesager er arbejdet med at indsamle og undersøge beretninger om observationer. Observationer, der i mange tilfælde (80-95%) viser sig at kunne forklares som noget naturligt. Men tilbage bliver der altid en "kerne" af rapporter, som vi ikke kan give en naturlig forklaring, og som får betegnelsen

"uforapporter". Disse sager omtales for en stor dels vedkommende her i UFO-Nyt.

Arbejdet med at indsamle og undersøge observationsberetninger kræver selvfølgelig en del ressourcer både i tid og penge. Sidstnævnte kommer fra overskuddet ved salget af UFO-Nyt. Så gennem et abonne-

ment på UFO-Nyt er man med til at muliggøre vores rapportarbejde.

Men penge er jo som bekendt ikke alt (heldigvis!), og selve forudsætningen for at der indsamles og undersøges observationsberetninger er, at en lille gruppe bruger en del af deres fritid på arbejdet. Og her er det, at SUFOI's rapportoptagere kommer ind i billedet: Ganske almindelige mennesker med vidt forskellig baggrund. Men alle har de det til fælles, at de interesserer sig for ufoer og bruger en del af deres tid på rapportarbejdet. Det er ikke nogen overdriivelse at betegne rapportoptagerne som selveste "rygraden" i SUFOI's rapportarbejde.

I øjeblikket har SUFOI knapt 20 rapportoptagere spredt over det ganske land. Alene for to år siden var tallet helt nede på omkring fem. Stigningen skyldes, at der siden har været afholdt to rapportoptagerkurser: Sidste år i Silkeborg (se også UFO-Nyt nr. 3/93 side 11) og nu senest i København.

Alle kan deltage i et kursus for rapportoptagere. Eneste forudsætning er, at man er interesseret i ufoer og synes, at arbejdet som rapportoptager lyder spændende. Som

Fire kursister (Peter, Claus, Henrik og Børge) er ved at få styr på de mange udleverede materialer. (Foto: Peter Nørgaard)

rapportoptager får man mulighed for at møde folk med en spændende oplevelse.

Kurset for rapportoptagere strækker sig over to dage (én weekend), og man undervises bl.a. i forskellige teknikker omkring interviewet af en observatør. Et andet vigtigt element i kurset er gennemgangen af en række natur- og menneskeskabte fænomener, som kan give anledning til "ufoobservationer".

Endelig indeholder kurset også lidt adspredelse i form af flere praktiske øvelser. Herunder en udendørs

øvelse med opmåling vha. kompas og højdevinkelmåler.

På kurset i København deltog seks kursister - lidt i underkanten (et par stykker meldte desværre fra et par dage i forvejen). Fra SUFOI var vi fire undervisere: Per Andersen, Torben Birkeholm, Peter Nørgaard og undertegnede. Kurset forløb fint, og som en af kursisterne skrev i den afsluttende evaluering af kurset: "Godt tilrettelagt. Ikke kun arbejde, men også plads til humor og snak!"

Forhåbentlig kan vi inden for de kommende år afholde flere kurser,

så vidt der nu er deltagere nok. Er din nysgerrighed vakt, og kan du tænke dig at deltage i et kursus for rapportoptagere og dermed hjælpe os med rapportarbejdet, er du meget velkommen til at sende et brev med navn, adresse samt telefonnummer (og gerne et par ord om dig selv).

Skriv til: SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Eller ring til Toke Haunstrup på tlf. 86 85 11 85. Du vil så senere få tilbud om deltagelse i et kursus. □

Styrtede et fartøj ned ved Lübeck i 1961?

Af og til vækkes ens nysgerrighed ved læsning af en artikel i et tilfældigt tidsskrift. Således gik det en af UFO-Nyts læsere, Anders Heerfordt, hvis refleksioner over visse oplysninger i en artikel, vi her har fornøjelsen at bringe.

Det kendte amerikanske tidsskrift "OMNI" bragte i sin april-udgave 1994 på siderne 48-59 en artikel med titlen "Inside the Military UFO Underground", skrevet af A.J.S. Rayl. Artiklen indeholder interviews med tre personer, der ifølge oplysningerne har arbejdet inden for militæret i NATO-lande, og som derigennem har fået adgang til ufo-informationer.

Personerne er Charles I. Halt, kendt fra Rendlesham Forest sagen i England, Robert O. Dean og Bob Lazar, kendt fra sagerne omkring Nellis Air Range i Nevada, USA.

Jeg vil her alene beskæftige mig med oplysningerne fra interviewet med Robert O. Dean, som er født omkring 1930. Det berettes, at han har været ansat 27 år i det amerikanske forsvar, og at han har deltaget både i Korea- og Vietnam-krigen. Han har endvidere i en årrække fra 1963 arbejdet i NATOs hovedkvarter i Paris.

Ufoer blev taget alvorligt

Dean var interesseret i ufoer og oplyser i interviewet, at han i mange tilfælde fra NATOs hovedkvarter var vidne til ufo-observationer, som blev taget meget alvorligt. Ufoerne blev observeret på radar og fulgt over af-

stande på mere end 1.000 km.

Der var mange diskussioner om ufoer, og der blev brugt megen tid og mange penge på at studere dem. Dean fik adgang til nogle af de hemmelige rapporter om studierne, og disse ufo-rapporter gjorde et dybt indtryk på Dean.

Der var beretninger om landings-

steder med svagt forøget radioaktivitet, beretninger fra jagerpiloter som havde forfulgt en ufo, og beretninger fra mennesker der havde mødt små væsener, som var kommet ud af en ufo. Der var desuden en beretning om en nedstyrtet ufo, og det er denne beretning, jeg her vil se nærmere på.

AF ANDERS
HEERFORDT

(Kort:
Kim Møller
Hansen)

Nedstyrtet fartøj

Robert O. Dean oplyser i interviewet, at et fremmed fartøj, som var 30 m i diameter, styrtede ned i 1961 nær Timmendorf ikke langt fra Lübeck. NATO havde fulgt fartøjet på radar og nåede hurtigt frem til stedet, som blev afspærret af engelsk militær.

Fartøjet blev skåret op og fjernet på store lastvogne. 12 små væsener blev fundet døde i fartøjet. De blev obduceret og var af en type, man kendte fra andre nedstyrtede fartøjer, og som blev betegnet som "den lille grå type".

Efter det oplyste gik fartøjet og de øvrige fysiske rester tilsyneladende videre til en særlig militær afdeling et sted i USA. I rapporten stod en række konklusioner, man var kommet frem til i forbindelse med nedstyrtningen.

Ovenstående beretning i "OMNI" er efter min opfattelse interessant, fordi den ikke er helt usandsynlig, og fordi den måske kunne give anledning til en form for lokal efterforskning med et vist udbytte. Beretningen ligner andre beretninger, om hvordan ufo-observationer behandles i NATO, ligesom den også ligner ufo-litteraturen mange andre historier om nedstyrtede ufoer.

Lokal efterforskning

Beretningen kunne give anledning til lokal efterforskning, fordi det i nogle tidligere tilfælde, hvor der er berettet om en nedstyrtet ufo, har været meget frugtbart at foretage undersøgelser. Her tænker jeg især på tilfældet ved Roswell, USA, 1947 (se også side 9). I denne sag fandt man ifølge ufo-litteraturen omkring 200 vidner, dels lokalt og dels vidner fra implicerede militærafdelinger fra forskellige steder i USA.

Timmendorf ligger få timers rejse fra Danmark, ca. 6-8 km nordøst for Lübeck, og en lokal efterforskning lå derfor inden for mulighedernes grænser. Jeg henvendte mig til de to tyske ufo-organisationer CENAP (1) og GEP (2), for at høre om de kendte til sagen, og hvilke undersøgelser de eventuelt på et tidspunkt havde udført, og jeg fik svar fra dem begge.

GEP kendte ikke nærmere til sagen, medens Werner Walter fra CENAP svarede, at man havde gransket den påståede nedstyrtning igennem to år. Journalister fra de lokale aviser havde ingen erindring om noget unormalt i Timmendorf i 1961. En gennemgang af avisernes arkiver gav heller ingen oplysninger

om usædvanlige hændelser i relation til Timmendorf i 1961.

Ingen vidner

På CENAPs foranledning blev der skrevet nogle artikler i lokale aviser, hvor man efterlyste mulige vidner til hændelsen. I en lokal radio-station efterlyste man også vidner til nedstyrtningen og de militære aktiviteter. Men til dato har ingen vidner til den påståede hændelse meldt sig.

Tyske ufo-organisationer har således tilsyneladende gjort, hvad der er muligt lokalt for at få eventuelle vidneberetninger frem, men på nuværende tidspunkt uden noget positivt resultat.

Tilbage står altså udtalelser fra en enkelt mand, som ikke har underbygget beretningen på nogen måde.

Hvad er løsningen på gåden?

Efter min opfattelse er der mindst tre mulige løsninger på gåden:

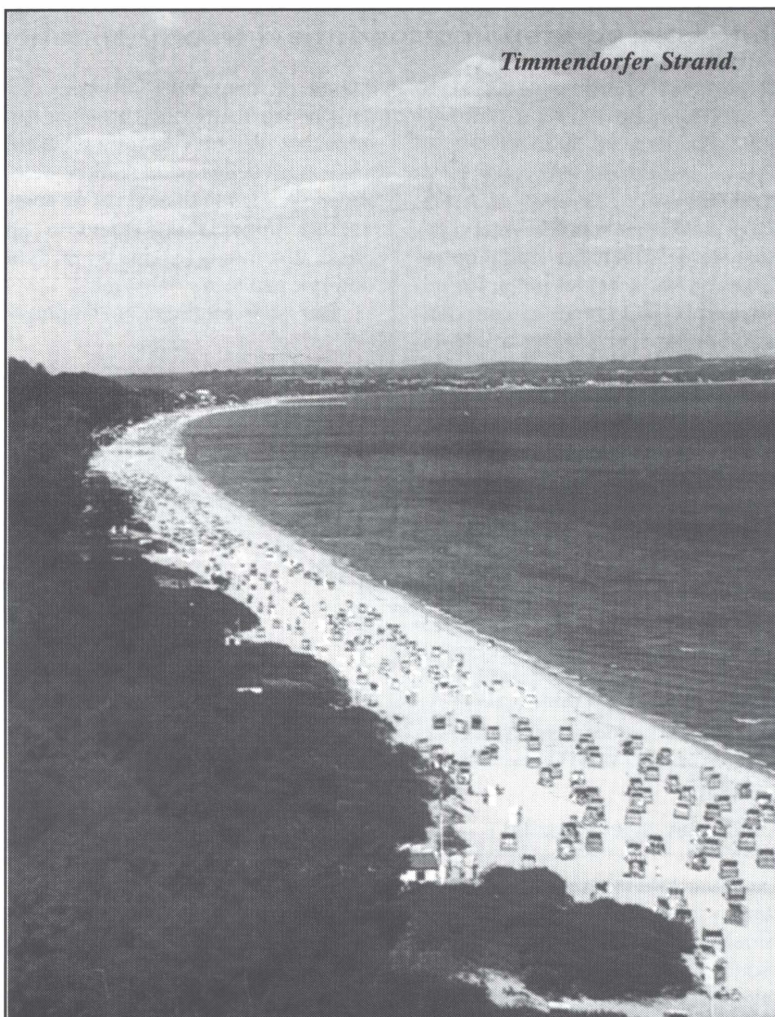
- Beretningen er usædvanlig i sin rigdom på sandsynlige detaljer, men den kan være konstrueret af Robert O. Dean selv, sammenstrikket på grundlag af andre tilsvarende beretninger. Hvorfor må stå hen i det uvisse.

- Eller beretningen kan være strikket sammen i en militær afdeling med speciale i disinformation, og Dean kan være et uskyldigt redskab for udbredelsen af historien. Hvad formålet så endskulle være (se også side 14).

- Endelig kunne historien være sand, men alle vidner er tavse selv så mange år efter.

Robert O. Dean fortæller i interviewet, at bl.a. den tyske oberst Heinz Berger og den engelske officer Sir Thomas Pike havde adgang til ufo-rapporterne i NATOs hovedkvarter.

Heinz Berger bliver af Dean benævnt som chef for sikkerhedstjenesten, men hans navn er ikke fundet ved min gennemgang af tyske opslagsværker. Thomas Pike nævnes af

Dean som næstkommanderende for NATO-styrkerne i Europa. De opslagsværker, jeg har gennemgået, bekræfter da også, at han var en højt placeret engelsk officer.

Standardværker inden for ufo-litteraturen som fx Robert D. Boyd "International Who's Who in UFOlogy" (1988), Ronald D. Story "The Encyclopedia of UFOs" (1980) og George M. Eberhart "UFOs and the Extraterrestrial Contact Movement: a bibliography, vol. 1 & 2" (1986), nævner til gengæld slet ikke Robert O. Deans navn eller artikler fra hans hånd.

Hvem ved mere?

Det virker derfor, som om det på nuværende tidspunkt måske kunne være mere frugtbart at bore i hr. Deans fortid, og finde personer, som har kendt ham gennem årene, end at udspørge lokale personer i Timmendorf. Måske er hr. Deans fortid ikke helt, som han selv giver udtryk for. Og hans beretning derfor heller ikke?

Skulle en af UFO-Nyts læsere sidde inde med oplysninger, som yderligere kan belyse denne sag, hører redaktionen meget gerne herom.

Noter:

1) Organisationen CENAP - Centrale Erforschungsnetz Aussergewöhnlicher Himmelsphänomene - ledes af Werner Walter og Hansjürgen Köhler og udgiver tidsskrifterne "CENAP Report" og "CENAP-Infoline".

2) GEP - Gesellschaft zur Erforschung des UFO-Phänomens e.V. - ledes af Hans-Werner Peiniger og Gerald Mosbleck og udgiver tidsskriftet "Journal für UFO-Forschung".

□

SUFOI på Vest BBS

I UFO-Nyt nr. 2/94 skrev jeg lidt om astronomiske BBS'er i Danmark og Europa. Siden da har jeg selv oprettet et BBS. Selve indholdet af databasen ligner til forveksling alle andre BBS'er i Danmark. Dog er der en enkelt væsentlig undtagelse: SUFOI er repræsenteret på mit BBS.

Fra mit kendskab til de BBS'er jeg er bruger på, fandt jeg ud af, at når SUFOI er repræsenteret på et BBS, vil mange mennesker få mulighed for at hjemtage tekster og artikler fra tidligere numre af UFO-Nyt.

Det skal dog pointeres, at det i starten naturligvis er begrænset, hvor ofte en bruger vælger SUFOI's område på BBS'et, men der vil efterhånden opstå en "snobbold-effekt", så flere og flere får kendskab til BBS'et og ikke mindst SUFOI.

Indtil videre er der aftalt en prøveperiode, som løber frem til slutningen af 1995, inden for hvilken jeg naturligvis håber, at der vil blive vist interesse for SUFOI's område. Faktisk er denne ambition allerede blevet opfyldt, idet der har været brugere inde på SUFOI's område og downloadet forskellige filer. Dette håber jeg naturligvis vil fortsætte.

Hvis du har en pc, et kommunikationsprogram og et modem, er du meget velkommen til at ringe til Vest BBS på tlf. 97 32 50 36. Åbent 24 timer, alle ugens dage.

Første gang, du kalder Vest BBS, vil du blive bedt om at udfylde et spørgeskema. Deter bl.a. spørgsmål

om dit navn, hvor du ringer fra, kodeord m.m. Derefter vil du få et skærbillede, der fortæller dig, hvilket sikkerhedsniveau du har fået tildelt.

Nedenfor er vist en oversigt over de sikkerhedsniveauer, der er gældende på Vest BBS:

Niveau:	Logon tid:	Max. download:
10	30	200 Kb
20	60	700 Kb
30	90	2.000 Kb
40	180	3.000 Kb

Niveau 10 opnås, første gang du ringer til BBS'et. Hvis alle spørgsmål i spørgeskemaet blev besvaret, forhøjes du til niveau 20. Niveau 30 opnås, hvis du har uploadet mindst 250 KB. Niveau 40 opnås, hvis du har uploadet mindst 500 KB.

Jeg mener selv, at jeg har været gavmild med online-tid såvel som download-ratio's. Det må være i alles interesse, at BBS'et er så aktivt som muligt. Og endelig mener jeg, at udbudet under alle omstændigheder skal være så tilgængeligt som muligt.

Når skærbilledet med dit sikkerhedsniveau har været vist, undersøger BBS'et automatisk, om du har post i din personlige postboks. Første gang, du ringer til BBS'et, vil der naturligvis ikke være post til dig, men postsystemet er en af de mange muligheder, som BBS'et giver dig.

Det næste skærbillede er nyhedsbilledet. Det indeholder mine

informationer til brugerne, såfremt der har været væsentlige ændringer. Dette kan fx være installation af nye programmer, som betyder en ændring i driften af BBS'et.

Herefter når du frem til hovedmenuen, hvorfra du kan vælge menu-punktet: Fileareas. Dette menu-punkt er naturligt nok det mest på populære på ethvert BBS. Det er jo herunder, at alle programmer er lokaliseret.

Fra hovedmenuen kan du evt. også vælge menu-punktet: Messageareas. Her har du mulighed for at skrive breve til SysOp (undertegnede), andre brugere på BBS'et eller skrive et brev til SUFOI.

Det er vigtigt, at du er først sikker dig, at du står i det rigtige område. Fx er det jo ikke så smart at skrive et brev til SUFOI, hvis man fx står i det område, der hedder: User-to-user.

Indtil videre er der tre postområder online på Vest BBS. Disse er:

1 User-to-user. Brug dette område, hvis du vil skrive et brev til andre brugere på BBS'et.

2 To and from SysOp. Brug dette område, hvis du vil skrive et brev til SysOp.

3 SUFOI. Brug dette område, hvis du vil skrive et brev til SUFOI. □

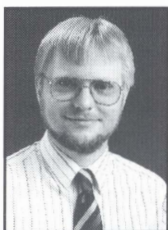
Vest BBS tlf. 97 32 50 36.

AF LARS
HENRIK
ANDERSEN

Bender-mysteriet løst

Gennem mange år har der verseret beretninger om "mænd i sort", som har gjort ufologer tavse. Disse mænd, som man har antaget kom fra FBI eller lignende organisationer, gjorde angiveligt også Albert Bender tavs i 1953. Efter besøget ville Bender aldrig mere tale om ufoer. Siden er denne historie blevet en myte - en myte UFO-Nyt nu kan afsløre sandheden bag.

AF PER
ANDERSEN

I september 1953 holdt Albert Bender op med at interessere sig for ufoer. Han havde ellers med succes udgivet et ufo-blad i 1 1/2 år og var i gang med at opbygge en ufo-organisation i USA og England. Men pludselig kunne hans ufo-venner

ikke komme i kontakt med ham længere. Og når de gjorde, ville Bender ikke snakke om ufoer.

Bender ville kun fortælle, at han var blevet opsøgt af tre mænd i mørkt tøj. De var "medlemmer af den amerikanske regering" og havde

fortalt Bender de mest hårrejsende sandheder om de flyvende tallerkener. Derefter havde de bedt Bender om at holde tæt og droppe sin ufo-interesse. De havde truet ham og appelleret til hans patriotisme.

Bender var blevet rigtig bange - så bange, at han var syg i flere dage. Han besluttede at lukke sin ufo-forening og standse bladudgivelsen. Det sidste nummer af "Space Review" sluttede med sætningen: "Vi råder ufo-interesserede til at være meget forsigtige."

På trods af at flere af hans ufo-venner forsøgte at få mere ud af Bender, mislykkedes alle forsøg. Det samme er tilfældet i dag, hvor Bender stadig lever i nærheden af Los Angeles. En af vennerne, den legendariske Gray Barker, skrev i 1956 en bog med titlen "De vidste for meget om flyvende tallerkener" (They Knew Too Much About Flying Saucers). Denne bog var med til at skabe myterne om "mænd i sort".

Det eneste, man tilsyneladende fik ud af Bender, var bogen "Flyvende Tallerkener og De Tre Mænd" (Flying Saucers and the Three Men), der blev udgivet i 1962 i samarbejde med Gray Barker. I bogen påstår Bender, at han var blevet bortført til planeten Kazik af groteske monstre. Alle, incl. Gray Barker, anså dog bogen for at være ren science fiction.

Hvem var Bender?

På tidspunktet for episoden med de tre mænd var Albert Bender i 20'erne. Selv om man havde svært ved at tage ham helt alvorligt, var han dog ikke direkte skør - blot noget umoden. Han boede hos onkel, og hans værelse lignede et teenagerværelse med monsterplakater på alle vægge og fyldt med

monstergenstande. Han kunne ligge i sengen om natten og foretage "rejser" ud i universet, hvor han så tusindvis af øjne, der kikkede på ham fra mørket.

Bender læste en masse om ufoer, og han startede i april 1952 ufo-bladet "Space Review". Formålet var at bringe alle ufo-interesserede sammen. Hans organisation blev drevet energisk, og snart havde man hundredvis af medlemmer og en afdeling i England.

Også en forskningsafdeling blev startet, og det var den, som Gray Barker ledede. I denne forskningsafdeling befandt sig bl.a. en ung mand, August Roberts, fra New Jersey. August Roberts kan faktisk have været den person, der medvirkede til Albert Benders exit fra ufo-verdenen.

En overset hændelse

For få år siden fik man for første gang adgang til Gray Barkers efterladte arkiver, der i dag opbevares af biblioteket i Clarksburg (Barker døde i december 1984). En gennemgang af dette arkiv førte Michael D. Sword på sporet af den sandsynlige forklaring på Bender-sagen.

En dag i august 1953 var der en usædvanlig hændelse i New Haven. Et objekt, der blev beskrevet som en "ildkugle", trængte igennem et stort, fritstående reklameskilt og efterlod et stort hul i det stærke stål. Objektet fortsatte derefter igennem de øverste grene af et træ og forsvandt over en bakketop omkring 1 km væk.

Den første person på stedet var ovennævnte August Roberts fra Benders gruppe, og han var vaks nok

til at fjerne nogle metalfragmenter fra skiltet. Han gav stumperne videre til Bender. Kort efter ankom Søværnets Artilleri på stedet og undersøgte hændelsen nøje.

Undersøgelsen af metalstumperne viste, at de fortrinsvis var af kobber. Spørgsmålet var imidlertid, hvorfor Søværnets Artilleri var interesseret i hændelsen. Det mest oplagte er naturligvis, at hændelsen havde relation til tung skyts, og sammenholdes dette med beskrivelsen, synes det klart, at der kunne være tale om et missil på afveje (husk det vildfarne missil ved Lumsås på Sjællands Odde!).

Ingen publicity - tak

Michael Sword tror, at FBI eller CIA havde Albert Bender og hans gruppe under overvågning, lige som det var tilfældet med andre fremtrædende amerikanske ufo-grupper i 1950'erne. Bl.a. var Bender og hans gruppe i gang med at beregne ufoernes baner over hele verden, og dette alene ville nok have været af interesse for CIA og FBI.

Dertil kom så, at August Roberts var på missil-scenen, før de officielle herrer fra Søværnet nåede det, og han havde endda taget prøver, som var blevet sendt til analyse hos Robert Emerson. Emerson var reserve i hæren, og han skrev, at han ville tage kontakt med atomenergi-kommissionen ved Oak Ridge laboratoriet.

Alt i alt sikkert nok til, at FBI ønskede at lægge en dæmper på Albert Benders aktiviteter. Teorien er derfor, at FBI besøgte Bender for at få ham til at holde op med sin leg med flyvende tallerkener. Derfor fortalte

man Bender en så fantastisk historie, at han aldrig mere ville fortælle andet end nonsens om ufoerne.

Enten vidste og spillede FBI på det faktum, at Bender havde en stærk fantasi. Eller også var det et tilfælde. I hvert fald er der ingen tvivl om, at Benders fantasi resulterede i et traume, som han aldrig er kommet over.

Officiel politik

Denne teori er ikke nødvendigvis for langt ude. Kort tid forinden, i januar 1953, var en række videnskabsmænd af CIA blevet bedt om at mødes og komme med nogle anbefalinger om ufoerne. Gruppen blev ledet af fysikeren H.P. Robertson, og arbejdet er siden blev betegnet som Robertson-panelet.

Gruppens anbefalinger til CIA var, at alle observationer skulle forklares, interessen for ufoerne skulle nedkøles, og befolkningen skulle interessere sig så lidt for fænomenerne som muligt. Desuden skulle private ufo-grupper "overvåges på grund af deres potentielle store indflydelse på den offentlige mening ved større observationsbølger. Den tilsyneladende mangel på ansvarlighed og den mulige anvendelse af sådanne grupper for undergravende virksomhed skal overvejes."

Noget tyder på, at man mere end overvejede at misbruge ufo-grupper til undergravende virksomhed. Kun godt et halvt år efter at disse anbefalinger blev overgivet CIA, mistede Albert Bender al interesse for ufoerne efter et besøg af tre officielle personer. □

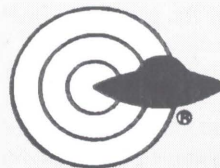
Kilde: Fate, april 1993

Ny ufo-gruppe?

Jeg kunne godt tænke mig at få oprettet en ufo-gruppe her i Horsens, men har indtil nu ikke fundet nok interesserede. Jeg prøver nu gennem vores udmærkede blad, om der skulle være nogen af læserne, der kunne tænke sig at være med. Det er jo altid godt at være flere om en interessant sag, og vi kunne så samles engang imellem og udveksle erfaringer og synspunkter, og eventuelt kikke på aftenhimlen sammen.

Hvis nogen skulle have interesse heri, kan I kontakte mig på telefon eller skrive til:

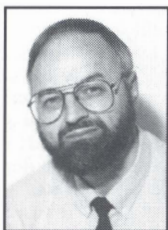
Egon Olsen
Grønhøjvej 21
Hatting, 8700 Horsens
Telefon 75 65 32 42

På sporet af Nessie

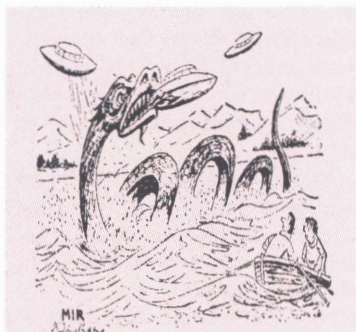
Alle kender Loch Ness-uhyret af omtale, men at det også i sin tid har fået et videnskabeligt navn, nemlig "Nessiteras rhombopteryx", ved måske kun de færreste. Navnet betyder i øvrigt (Loch) Ness-vidunderet med den rhombeformede finne/vinge.

AF OLE
HENNINGSEN

Forfatteren Palle Vibe har skrevet en ny og anderledes bog om det berømte skotske uhyre og de tildragelser, der har gjort det så kendt over hele verden.

Det er ikke første gang, Palle Vibe har beskæftiget sig med Nessie, idet han allerede i 1970 skrev bogen "Gåden i Loch Ness". Også dengang var der en slående lighed mellem problemkomplekset omkring ufo-iagttagelser og beretninger om søslangen.

- Se, det der vil jeg faktisk kalde et sjældent syn!

Iagttagelser rapporteres i pressen, og der foretages entusiastiske registreringer og undersøgelser. Der dukker film og fotos op af højst forskellig kvalitet og troværdighed. Mere videnskabeligt indstillede forskere træder ind på scenen for en kort bemærkning - som oftest uden de helt store resultater vurderet med eftertidens øjne.

Tilbage står vi andre med den sædvanlige fornemmelse af, at man naturligvis ikke kan tage alle oplysninger for pålydende, men må sortere kraftigt i materialet. Og det er her, Palle Vibe kommer ind i billedet.

Han gennemgår i sin bog mange facts om søen og dens dyreliv. I disse spørgsmål må man bl.a. sætte sin lid til havbiologen Torben Wolff, direk-

tør for Danmarks Akvarium, som har skrevet forordet til bogen.

Beretningerne fra de ældste tider præsenteres, ligesom forfatteren også ridser de vigtigste observationer op - suppleret med specielle afsnit med diskussioner af vigtige fotos og film.

De mere videnskabeligt prægede ekspeditioner gennem de seneste 30 år omtales behørigt kronologisk. Således også en ekspedition foretaget af det ansete tidsskrift "National Geographic". Et af medlemmerne var sonareksperten Robert Ballard, der senere fandt vraket af atlantehavslineren Titanic og det tyske krigsskib Bismarck.

I 1970'erne blev der taget flere undervandsfotos, der ifølge elektronisk billedbehandling tilsyneladende viser en luffe samt uhyrets hals og hoved på nært hold. Det var også på det tidspunkt, at det videnskabelige tidsskrift Nature offentliggjorde en artikel om Nessie. Her introducerede Verdensnaturfondens stifter, Sir Peter Scott, også Loch Ness-uhyrets videnskabelige navn som "Nessiteras rhombopteryx".

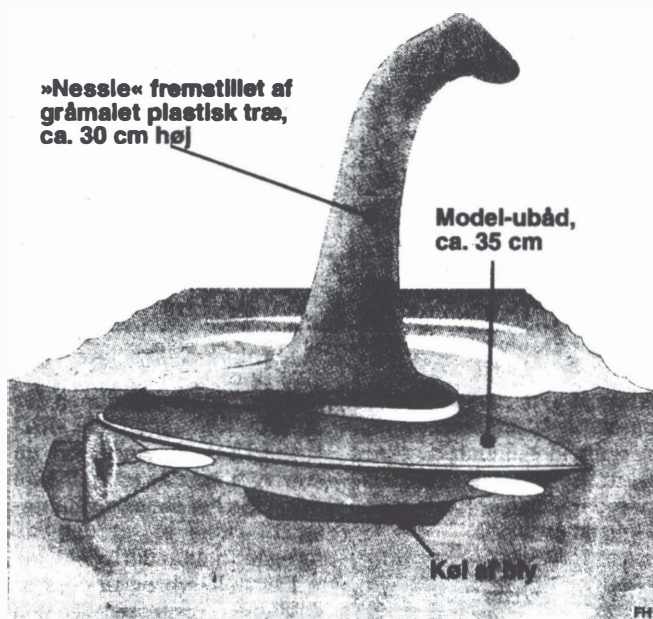
Det faldt ikke i god jord i alle videnskabelige kredse. En skeptiker gjorde da også opmærksom på, at man ved at bytte lidt rundt på bogstaverne i navnet også kunne få en anden tekst frem: "Monster hoax (monster-svind) by Sir Peter S".

Mange optagelser fra Loch Ness området har i tidens løb givet anledning til hede debatter for og imod, hvad der i det hele taget kunne ses med baggrund i materialet. Og guderne skal vide, at mange ejendommelige og primitive fotos gennem årene er blevet præsenteret for en undrende offentlighed.

Et af de mest kendte Nessie-fotos er taget af kirurgen dr. Robert K. Wilson i 1934. I Berlingske Tidende den 20. marts 1994 fortæller videnskabsjournalisten Jens J. Kjærgaard, at nu er også dette berømte foto aflivet. På sit dødsleje har en af de medvirkende fortalt, at der i virkeligheden var tale om en modelubåd, som blev forsynet med en overbygning af plastisk træ. Materialet var formet og malet, så det lignede en hals og et hoved.

Dr. Robert Wilsons billede af Nessie.

(Tegning: Berlingske Tidende, 20. marts 1994)

Selv om man som oftest trækker på smilebåndet og måske mumler lidt om whisky og turistchefer, når talen falder på Nessie, så anfører Palle Vibe i sin bog, at turistmyndighederne i området ikke gennem årene har gjort Loch Ness-området til et turistcentrum, hvor man på alle mulige måder forsøger at score kassen. Attraktionen er stadig det skotske højland.

Efterhånden er der udkommet en del bøger på dansk om det skotske søuhyre. Også UFO-Nyts redaktør Kim Møller Hansen har for nogle år siden skrevet en bog for børn og unge om Loch Ness-uhyret.

Palles Vibes bog udmærker sig især ved også at beskæftige sig med de ting, der er sket på Nessie-området gennem den seneste halve snes år. Bogen indeholder endvidere en omtale af de spillefilm og videoer, der omhandler uhyret. Bogen er rigt illustreret med tegninger og fotos. Læs bogen, hvis du ønsker en introduktion til dette fascinerende emne.

Palle Vibe: På sporet af Loch Ness-uhyret
Lademann A/S, 1992, 174 sider, ill., indb.
Kr. 188,00

Dansk ekspedition til Tunguska

I skrivende stund er en dansk ekspedition på vej til Tunguska-området med astronomen Hans Jørn Fogh Olsen fra Brorfelde-observatoriet i spidsen. Ekspeditionens 20-25 deltagere kan forvente en særdeles anderledes og formentlig anstrengende tur til området, hvor den gådefulde tildragelse fandt sted i 1908.

Det bliver ikke udelukkende en spændende turisttur, idet ekspeditionen har allieret sig med den russiske

forsker Jevgenij Kolesnikof fra Moskvas Universitet. Han har viet en stor del af sin forskning til Tunguska-mysteriet og har deltaget i utallige tidligere ekspeditioner til området, hvorfra han har hjembragt videnskabelige prøver til undersøgelse.

Kolesnikof vartidligere i år i Danmark, hvor han på observatoriet i Brorfelde ved Holbæk sammen med H.J. Fogh Olsen fortalte ekspeditionsdeltagerne, hvilke strabadser og

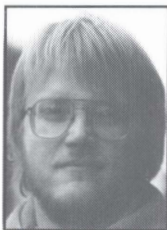
oplevelser, der ventede dem.

Deltagerne medbringer udstyr, som skulle muliggøre udgravningen af et snit af undergrunden, en tørvesøjle, hvis indhold senere skal undersøges nærmere af Kolesnikov. En del prøver hjembringes endvidere til planetforskeren, professor Kaare Lund Rasmussen ved Odense Universitet, der også skal deltage i undersøgelserne i et forsøg på at løse den 86-årige gåde. □

To uforklarlige dage

Den 18.-19. juni 1994 afholdt det engelske blad "Fortean Times" sin første kongres om mystiske og uforklarlige emner. Omkring 800 mennesker mødte op for at høre om alt fra ufoer og spontan selvforbrænding til søslanger og religiøse visioner. Langt de fleste besøgende var fra England, men der var også inviteret gæster fra USA, Frankrig og Irland. Og der var såmænd også en enkelt dansker, nemlig denne artikels forfatter, der havde vovet sig indenfor.

TEKST &
FOTOS:
LARS THOMAS

VIGNETTER:
HUNT
EMERSON

Der skete meget i løbet af kongressens to dage. 29 foredrag og diskussioner løb af stablen i de to foredragssale, og der var også filmforevisninger, kunstudstilling og et mystisk marked, hvor man kunne købe alt fra bøger med svaret på livets gåde til t-shirts, der ville lyse rødt, hvis man skulle komme i nærheden af et rumskib.

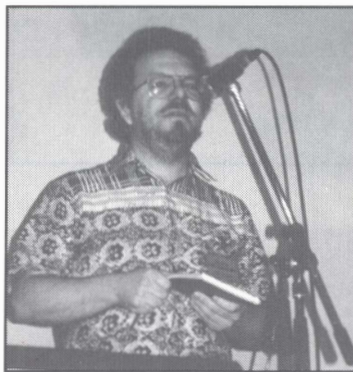
Den amerikanske forfatter Charles Fort (1874-1932) var pioner inden for indsamlingen og studiet af mærkelige og uforklarlige fænomener. Han lagde stor vægt på, at man hverken måtte tage fænomenerne eller sig selv for højtideligt. Den indstilling har holdt sig blandt Forts åndelige efterkommere, for da Bob Rickard, redaktøren af "Fortean Times" indledte kongressen, skete det med disse ord:

"Inden vi begynder, har jeg en enkelt praktisk bemærkning. Folk, der er bevæbnet med potentielt livsfarlige våben, såsom oversavede agurker, overmoden gruyere-ost eller dybfrosne kænguruhaler, bedes aflevere dem i garderoben. Vi skulle jo gerne have en både sjov og interessant weekend."

Også gik det løs.

Da foredragene foregik samtidig i to sale, var det umuligt at få det hele med, men med lidt behændig løben frem og tilbage lod det sig alligevel gøre at blive præsenteret for alle de emner, der blev behandlet i løbet af kongressen.

For ufo-interessererede var der to særligt bemærkelsesværdige emner. Det ene var bortførelserne - eller spacenappings, som englænderne er begyndt at kalde fænomenet. Det andet var korncirklerne, disse mystiske fladtrykte mønstre, der i så stor grad har hærget engelske kornmarker.

Bob Rickard, redaktør af "Fortean Times", indleder kongressen UNConvention94.

Diskussionerne og foredragene om bortførelserne var præget af engelsk ufo-forsknings store dame, Jenny Randles, og amerikaneren David Jacobs, der har hypnotiseret ikke så få ofre for den slags bortførelser.

Det var meget svært at nå frem til nogen form for konklusion efter at have hørt historier om bortførelser i 3½ time. Det kunne muligvis skyldes, at udluftningen i foredragssalene var meget dårlig, og der derfor var omkring 32 graders fugtig varme sidst på dagen. Men det skyldtes i høj grad også, at de forskellige deltagere havde meget svært ved at se tingene fra andre synspunkter end deres egne.

Yderst tankevækkende var det dog at få at vide, at bortførelseshistorier fra Østeuropa først er begyndt at dukke op, efter at nogle af Jenny Randles bøger er oversat og udgivet i disse lande. Tilhængerne mente naturligvis, at det simpelthen har givet folk med disse historier mod til at stå frem, mens de mere skeptisk indstillede mente, at det hele stadigvæk var en spørgsmål om indbildning, og at de med bøgerne

simpelthen havde fået en opskrift på, hvordan de bedst og nemmest kunne bilde sig selv noget ind.

Hvor bortførelser tilsyneladende er et studieemne, der i meget høj grad er på vej frem, synger korncirklerne derimod på sidste eller i hvert fald næstsidste vers. Forfatteren Paul Fuller gennemgik beviserne for og imod, men måtte indrømme, at der efterhånden ikke var så meget tilbage, der talte for.

En hård kerne mener stadig, at selv de mest komplicerede korncirkler er ægte, og at de er kode-meddelelser fra andre intelligenser, enten ude fra rummet eller fra Moder Jord selv. De fleste er dog nået frem til, at hovedparten af korncirklerne er svindel. Det er ikke mindst amerikaneren Jim Schnabels bog "Round in circles", der har sat gang i denne diskussion (se fx UFO-Nyt 2/94 side 18-19). Hvis der over-

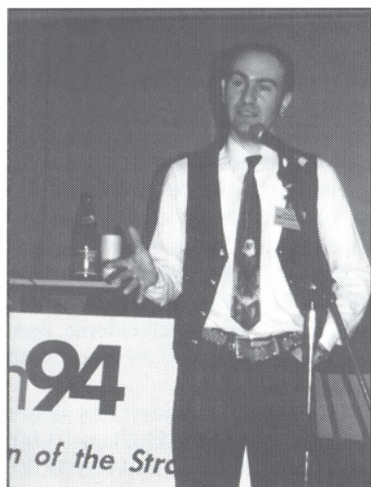
Ian Rowland viser, hvordan man bøjer to skeer uden hekseri.

hovedet ligger et naturfænomen bagved, er det sandsynligvis kun skyld i de allersimpleste cirkler.

Muligheden for at mange andre fænomener også er svindel, blev ligeledes taget under behandling i kongressens løb. Der blev dels vist en video med de tricks, indiske fakirer bruger for at narre deres publikum, og dels optrådte Ian Rowland, der med egne ord er "psykiske svindler". Han kunne alt det, Uri Geller kunne, og mere til.

Det mest interessante indslag i denne forbindelse var dog en panel-diskussion om svindel. Her vakte Doc Shiels en hel del opsigt. Han har, som det har vist sig i de senere år, stået bag en flere svindelnumre, blandt andet havuhyret Morgawr, der blev fotograferet i det sydlige Cornwall i 1976, men det var nu ikke så meget det, der vakte opsigt under kongressen. Det var mere det faktum, at han på det pågældende tids-

Karl Shuker, Englands førende kryptozoolog, fortæller om nye mystiske dyr.

punkt havde været vågen i tre døgn og drukket tæt hele tiden.

Doc Shiels var dog et afgjort underholdende element, ikke mindst da han om søndagen optrådte på slap line i en halv time, uden at det på noget tidspunkt gik op for nogen, allermindst ham selv, var det egentlig var, han lavede.

Det vakte også en del moro, at selve kongressen var plaget af tilsyneladende uforklarlige uheld. Blandt andet forsvandt to af foredragsholderne sporløst, og Mary Seal, der skulle have holdt et foredrag om sammensværgelser (den amerikanske regering holder utallige ufoer skjult, og har haft kontakt med verdensrummet i flere årtier, de vil bare ikke fortælle os det!), turde ikke møde op alligevel.

Blandt de mange andre spændende emner kan nævnes: kold fusion (nej, man kan stadig ikke blive enige om, hvorvidt det var et svidelnummer, eller om der virkelig var noget om snakken), visioner af Jomfru Maria (der bliver stadig flere og flere af dem. Forventer folk mon, at verden går under år 2000?) og vandrehistorier (de er ikke helt så moderne, som man normalt tror. Nogle af dem kan spores 350 år tilbage i tiden).

De to sidste emner på kongressen, kryptozoologi og spontan selvforbrænding, var i sig selv spændende, men gav også mulighed for at gøre interessante psykologiske studier. Hvor der nemlig var en meget interesseret og dermed frugtbar holdning til kryptozoologi, var diskussionen om spontan selvforbrænding et godteksempel på, hvor meget man spilder tiden, når to parter under ingen omstændigheder vil høre på den andens argumenter.

Kryptozoologien blev bl.a. behandlet af Rip Hepple, en af de virkelige veteraner inden for udforskningen af Loch Ness. Han har besøgt den store skotske sø mindst en gang om året de sidste 30 år. Han gav en historisk gennemgang af hele Loch Ness-affæren, og der var en del stof, som skeptikere nok burde tænke lidt mere over. Blandt andet er det jo så nemt at sige, at det er noget, den lokale turistforening har fundet på. Hvis det er tilfældet, hvorfor var det så de lokale myndigheder, heriblandt medlemmer af turistforeningen, der forbød "Loch Ness Investigation Project" at fortsætte sine undersøgelser? Det havde ellers trukket mange turister til.

Der kom også interessante oplysninger frem i forbindelse med den såkaldte afsløring af et af de aller-

mest kendte billeder af Loch Ness-uhhyret. Det skulle efter sigende forestille en legetøjsubåd med en kunstig hals af plastisk træ ovenpå, og en klump bly nedenunder til at give den balance. Det kedelige er bare, at en sådan ubåd, der i forvejen næ-

sten ingen opdrift havde, ville synke som en sten, hvis den fik en klump bly i halen og en ordentlig klat plastisk træ sat ovenpå. Og så kunne man forøvrigt slet ikke få plastisk træ på det tidspunkt!

Spontan selvforbrænding blev taget under behandling af en større forsamling. Dels en tidligere kriminalbetjent og en brandmand, der har været tilkaldt til flere tilfælde, som

Rip Hepple fortæller om sine 30 år ved Loch Ness.

kunne se ud til at være eksempler på spontan selvforbrænding, og dels Jenny Randles, der ud over sin ufo-interesse også har forsket i og skrevet om SHC, som det ofte kaldes (Spontaneous Human Combustion). Og endelig var der så amerikaneren Joe Nickell, der er privatdetektiv, men som også bruger meget tid til at udforske uforklarlige fænomener. Joe Nickell er medlem af CSICOP, og derfor meget, meget skeptisk anlagt. Nogle vil nok kalde ham en øjet og snæversynet.

SHC er et meget mystisk fænomen, hvorved mennesker brænder op under forhold, hvor der tilsyneladende ikke er nogen ydre årsager til branden. Det er, som om ilden er kommet inde fra menneskets krop. Ydermere er det pågældende menneske ofte brændt så grundigt, at der ikke er ret meget andet end aske tilbage. Selv skelettet er reduceret til

pulver, og det kan normalt ikke engang en krematorieovn klare.

Diskussionen omkring SHC har raset i flere hundrede år, og den er i allertidigste grad ikke afsluttet endnu, hvis man skal dømme efter den SHC-debat, der afsluttede kongressens første dag. Diskussionen var yderst livlig. SHC er tydeligvis et emne, der virkelig kan sætte folks følelser i kog, men den var alt andet end frugtbar.

Specielt var Joe Nickell nedladende og arrogant over for alle, der bare overvejede, om SHC eksisterede. Det lykkedes ham at vende samtlige tilhørere imod sig, da han på et tidspunkt sagde, at enhver kunne se, at SHC var en umulighed, hvis vedkommende brugte sin sunde fornuft, men det var selvfølgelig noget, der ville være denne forsamlings yderst fremmed.

Jenny Randles var ikke til megen

hjælp i den modsatte retning, for hun brugte det meste af sin tid på at skælde Joe Nickell ud for at være snæversynet. De eneste, der tog det roligt, var brandmanden og politimanden, som af egen erfaring måtte sige, at de havde oplevet folk blive dræbt ved brande under omstændigheder, som ikke kunne forklares på normal vis. Om det så var SHC eller ej, kunne de ikke udtale sig om, men de mente, at det burde undersøges nærmere.

Og den holdning er måske nok noget af det vigtigste, man kunne tage med sig hjem fra UNconvention94. Alle mystiske fænomener er en nærmere undersøgelse værd, om ikke andet så for at finde ud af, hvorfor så mange mennesker interesserer sig for det, eller påstår de har oplevet det.

□

Kig på himlen

Astronomiske fænomener i tidsrummet 15. august til 15. november 1994

Merkur: Årets klart bedste mulighed for at se Merkur var i midten af juli, men der kommer også ganske gode muligheder her i efteråret. Vi skal dog helt hen i slutningen af oktober og november, før muligheden viser sig.

Den 6. november er Merkur længst vest for Solen og står op hele 2 timer før Solen. Ganske vist er tusmørket i november på 41 minutter, men der er alligevel tid nok til at finde planeten. Merkur lyser ikke særlig svagt; den er bare svær at finde, fordi den ligger så tæt på Solen. Den 2. november kan man finde Merkur 4 grader nord for Månen, og den 3. november indtræffer en interessant konjunktion, idet Merkur er at finde kun 4 grader nord for den klare stjerne Spica.

Venus. Venus bevæger sig ligesom Merkur i en bane, der ligger tættere på Solen end Jordens bane. Faktisk er Venus hen ved 50 mio. km tættere på Solen, end Jorden er. Venus har endvidere en meget tæt atmosfære, som reflekterer meget af det lys, som sendes fra Solen. Derfor skinner Venus meget kraftigere

end de andre planeter. Planeten skal for øjeblikket findes som aftenstjerne lavt i vest efter solnedgang. Men man skal skynde sig, for allerede i begyndelsen af september vil den være for tæt på Solen til at kunne iagttages.

Mars. "Den Røde Planet" kommer ikke i opposition til Solen i 1994, men der bliver alligevel gode muligheder for at iagttage den orange-røde planet. Mars står for øjeblikket op lidt før midnat, men vil stå op tidligere og tidligere, således at den bliver synlig en større del af natten. Den 1. september kan "krigerplanet" således findes 4 grader nord for Månen.

Jupiter. Jupiter har været i opposition til Solen i år, og går nu ned tidligere og tidligere. Man kan dog stadig nå at se planeten, men mod midten af september vil Jupiter stå for tæt på Solen til at kunne iagttages.

Saturn. Saturn er i opposition til Solen den 1. september, og kan således ses hele natten. Den 22. august står Saturn 7 grader syd for Månen, mens den omkring den 20. septem-

ber kan findes 7 grader syd for Månen. I en almindelig prismekikkert kan man se Saturn som en lidt fladtrykt planet. Man skal op på forstørrelser omkring de 50 for at kunne se ringene. Saturn lyser med et klart, lidt gulligt lys, som overstråler de fleste stjerner.

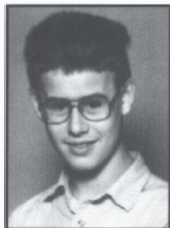
Uranus og Neptun. Begge planeter har været i opposition, så dette års muligheder for at observere dem uden egentlige astronomiske kikkerter er overstået.

Meteor. Efter en forhåbentlig god Perseidesværm kan man nu glæde sig til oktober, hvor den næste store meteorsværm indtræffer. Sværmen hedder Orioniderne og har maximum omkring den 21. oktober. Der vil ikke kunne ses lige så mange meteorer som ved Perseiderne, men dog nok til at give 20-30 stjerneskud i timen.

Sommertid. Sommertiden slutter den 25. september klokken 03.00, hvor urene stilles til klokken 02.00.

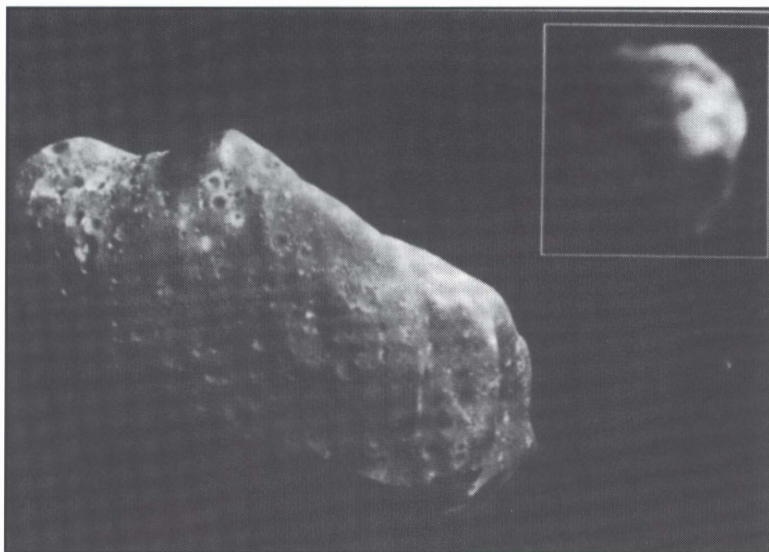
Total solformørkelse. Den 3. november indtræffer en total solformørkelse, som dog ikke kan ses fra Danmark, men fra Sydatlanten. □

AF KIM
HORSEVAD

KORT FORTALT

Ida har en måne

Asteroiden Ida med den nyopdagede måne Ida-2 (helt til højre i billedet) fotograferet af rumsonden Galileo. Foroven t.h. ses Ida-2 i kraftig forstørrelse. (Foto: NASA)

Den amerikanske rumsonde Galileo har på sin færd gennem rummet den 28. august 1993 i en afstand af 10.900 km som planlagt taget billeder af asteroiden Ida.

Det spændende ved optagelserne er, at Ida viser sig at have en måne. Det er første gang, astronomerne har fundet en måne i omløb om et så lille himmellegeme som en asteroide.

Idas måne har fået navnet Ida-2, medens den Internationale Astronau-

tiske Union (IAU) foreløbig anvender den mere officielle betegnelse 1993 (243) 1.

Ida selv har en størrelse på ca. 56 km x 24 km x 21 km, medens dens lille måne blot er 1,5 km i diameter. Dog har man alligevel kunnet registrere visse strukturer i månens overflade, bl.a. muligvis et større krater.

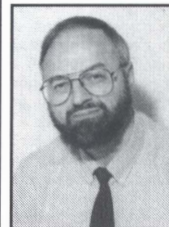
Galileo passerede asteroiden Ida med en fart af 12,5 km/s, og i løbet af 5 timer blev der foretaget målin-

ger og optaget billeder. På grund af fejlen på hovedantennen på Galileo kan man kun med besvær få overført de store mængder data fra rumsonden til modtagestationerne på Jorden.

Den norske rumfartsekspert Erik Tronstad oplyser i tidsskriftet "Nytt om rumfart", at to forskergrupper uafhængigt af hinanden fandt Ida-2 ved nøjere analyse af overførte billeder. Forskerne mener, at den mest sandsynlige forklaring på dannelsen af Ida-2 er, at den blev dannet samtidig med "moderplaneten" Ida, da en endnu større asteroide blev delt ved et sammenstød. Det er mindre sandsynligt, at Ida-2 er udkastet materiale fra en kraterdannelse, ligesom den formentlig ikke kan være et indfanget, forbipasserende materiale. Der til må Idas tyngdekraft anses for at være for lille.

NASA regner med, at rumsonden Galileo har taget flere gode og mere detaljerede billeder af Ida-2. Der vil dog gå nogen tid, inden disse data fra sonden er overført til Jorden og tilgængelige for forskerne. Man regner med, at disse billeder vil være 3-5 gange mere detaljerede, end det offentliggjorte, som viser månen Ida-2 i en afstand af ca. 100 km fra asteroiden Ida. Forskerne agter nu at få overført flere billeder end først planlagt, så man kan lede efter flere Idamåner. □

AF OLE
HENNINGSEN

Stadig ingen meteoritter

Vi har tidligere i UFO-Nyt berettet om sten, som vi har fået ind til undersøgelse for evt. forbindelse med nedfald af meteoritter.

Samtidig er der redegjort for, hvorledes disse kan tage sig ud. I forrige nummer omtalte vi bl.a. et slaggelignende materiale på ca. 42 g, der for år siden er fundet ved stranden på Østsiden af Gedser Odde.

Desværre var der ingen tvivl om, at det var en eller anden form for jernslagge, hvilket tydeligt fremgik af materialets struktur. Slaggen indeholdt dog tilsyneladende en del små kugler, som om der var indsmeltet - nu delvist forvitrede - jernhagl i materialet.

SUFOI sendte derfor slaggen til nærmere undersøgelse hos civilinge-

niør Vagn F. Buchwald, ansat ved Institutet for Metallære ved Danmarks Tekniske Universitet i Lyngby. Han er samtidig en af verdens førende eksperter i jernmeteoritter.

I sit svar til SUFOI er Buchwald ikke i tvivl om, at slaggen stammer fra jernfremstilling i 1900-tallet. Og med baggrund i findestedet er han tilbøjelig til at tro, at slaggen stam-

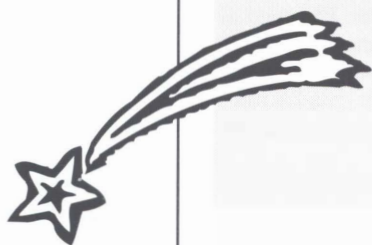
mer fra et tysk eller polsk stålverk, og at den måske kunne have været ballast på et skib.

Slaggen er umagnetisk og har længe været bearbejdet af bølger. De metalhagl, som man umiddelbart mener at se indsmeltet i materialet, er efter Buchwalds opfattelse reflekser i porerne i glasset i jernslaggen.

En af UFO-Nyts læsere på Vest-

sjælland har i forsommeren kontak-
tet os, da også hun lå inde med en
ejendommelig sten. Ved et besøg i
juni blev det dog ved selvsyn opkla-
ret, at der var tale om en lidt specielt
mørk, rund kugle af flint med rust-
aftegninger på ydersiden. En anden
tilsvarende sten, som var fundet uaf-
hængig af den første, viste sig også
at være kugleflint.

Selv om meteoritfund er yderst sjæld-
ne, vil vi alligevel bede læserne om at
være opmærksomme på mulighe-
den for fund af meteoritter. Kontakt
Ole Henningsen på tlf. 53 94 11 69,
hvis du ligger inde med en ejendom-
melig sten, som har nogle af de ka-
rakteristika for meteoritter, som blev
nævnt i UFO-Nyt nr. 2/1994. □

Ekspllosionerne i atmosfæren

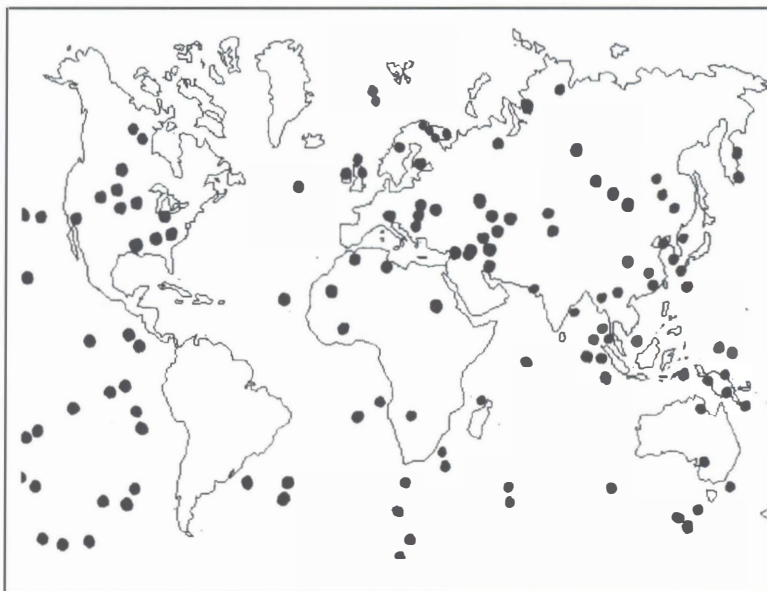
Da der i forrige nr. af UFO-Nyt kort-
fattet blev berettet om mystiske eks-
pllosioner i Jordens atmosfære, var
det med baggrund i foreløbige infor-
mationer.

I de seneste måneder er oplysning-
erne blevet bekræftet, idet ameri-
kanske myndigheder nu har frigivet
og offentliggjort rapporter om 136
kraftige eksplosioner i Jordens at-
mosfære. Lysfænomenerne er regi-
streret af amerikanske satellitter i
kredsløb om Jorden i perioden 1975-
1992.

Der er nu ingen tvivl om, at satel-
litterne i virkeligheden registrerer
meget kraftige meteoror.

Satellitternes opgave er egentlig
at forsyne Det amerikanske For-
svarsministerium med oplysninger
om kernevåbensprængninger og
visse typer raketaffyringer. Under
Golf-krigen blev netværket af satel-
litter bl.a. brugt til at registrere af-
fyringen af de irakiske Scud-missil-
ler. Fænomenerne har for en mindre
dels vedkommende været synlige fra
Jordens overflade som gigantiske
lysekspllosioner. Dog optræder en
betrægtelig del af energiudladningen
fra selve eksplosionen i det infrarøde
spektrum, som man jo ikke umiddel-
bart kan opfatte med det blotte øje.
Adskillige af fænomenerne har end-
videre været af særdeles kort varig-
hed.

I april 1988 registrerede de ame-
rikanske satellitter en meget kraftig
lyskugle i (den astronomiske) stør-
relsesorden -24,3 over det vestlige
Stillehav. Denne hidtidige "rekord"
blev dog slået allerede den 1. februar
i år, hvor seks forskellige satellitter
både i synligt og infrarødt spektrum
kl. 22.38 UT registrerede en særde-

Tegningen viser fordelingen af kraftige meteornedslag registreret af satellitter fra 1975 til 1992. (Tegning: Ole Henningsen)

les kraftig ildkugle over Stillehavet. Fænomenet var et kort øjeblik mere
lysstærkt end størrelse -25 og om-
trent lige så stærkt lysende som So-
len.

Registreringen er blevet analyse-
ret af forskere ved Sandia og Los
Alamos National Laboratories.
Hemmeligstemplede detaljer om
hændelsen er derefter blevet frigivet
og offentliggjort i marts 1994.

Det var muligt at positionsbe-
stemme meteoret, som fløj fra syd-
øst mod nordvest i flere sekunder
med voksende lysstyrke, indtil det
eksploderede i ca. 20 kilometers
højde. Dette foregik ca. 300 km syd-
øst for den lille ø Kusaie i Mikrone-
sien i Stillehavet, hvor den i hvert
fald visuelt blev iagttaget af to for-

bløffede lokale fiskere.

Beregningerne tyder på, at eks-
pllosionen i atmosfæren udløste en
energi svarende til omtrent halvde-
len af Hiroshima-atombomben i
1945.

Satellitterne har tilsyneladende
ikke registreret denne type lysfæno-
mener over Danmark. De nærmeste
ser ud til at være tre nedslag over
Irland og det nordlige England.

Forskerne David Morrison og
Kevin Zahnle fra NASAs Ames Re-
search Center i USA mener, at den
registrerede ildkugleekspllosion i
realiteten kan betragtes som en min-
dre version af den mystiske eksplo-
sion, der den 30. juni 1908 lagde
store områder øde i Tunguska i Si-
birien. □

KORT FORTALT

CSICOP's facade bryder sammen

CSICOP - den magtfulde amerikanske skeptikergruppe - gør en stor ære i at kalde sig åben, samtidig med at man er skeptiske. I en stor artikel i deres blad "Skeptical Inquirer" gennemgår en af stifterne, Paul Kurtz, en række forskellige former for skeptikere.

Paul Kurtz gennemgår begreber som "nihilisme", "neutrale skeptikere" og "vantro". Derefter beskriver Kurtz den holdning, som han mener, CSICOP har. Herunder kalder han CSICOP's holdning for positiv og konstruktiv. Derudover skriver Kurtz:

"Den nye skepticisme er ikke dogmatisk, for den indebærer, at vi aldrig på forhånd skal være afvisende

og lukke døren for enhver form for ansvarlig undersøgelse...Skepticisme i denne forstand giver et positivt og konstruktivt grundlag, som kan hjælpe os med at fortolke det kosmos, som vi lever i, og opnå visdom i forløbet...Endelig skal de skeptiske altid være åbne over for nye muligheder og uventede afvigelser i tankegangen. De skal altid være villige til at forkaste selv de mest etablerede principper i lyset af yderligere undersøgelser."

Jeg var ved at falde ned af stolen, da jeg læste dette. Og jeg er sikker på, at alle, der kender CSICOP, også er overraskede. Men papir er jo meget taknemmeligt, hvilket ovenstående er et skoleeksempel på.

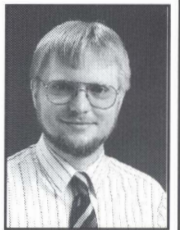
Realiteterne fremgår jo heldigvis af andre kilder. Bl.a. på "Sky Channel" har man kunnet se en interessant dokumentarudsendelse om CSICOP. Heri bliver ovennævnte Paul Kurtz interviewet om sit arbejde med CSICOP, og en af hans udtalelser er, at "hvis vi [CSICOP] ikke var der, ville vi blive oversvømmet af alle de paranormale"!

Ja, det er samme Paul Kurtz i begge tilfælde. Sagde nogen dr. Jekyll og mr. Hyde? □

Kilder:

Skeptical Inquirer; vinter 1994
TV-udsendelse om CSICOP

AF PER
ANDERSEN

Rekord i vrøvl

Meget af ufologien i USA drejer sig i disse år om de såkaldte "bortførelser", hvor folk under hypnose fortæller diverse historier om rumskibe og bortførelser. Der er næsten konkurrence om, hvem der har de mest fantastiske historier - og hvilken uforsker, der kan fremvise de fleste tilfælde!

Nu er Mary Oscarson, der er i begyndelsen af 30'erne, kommet i søgelyset med påstande om, at hun har været bortført mere end 100 gange, første gang som 7 årig. Da hun blev interviewet af CNN i april, var den nyeste bortførelse kun 15 dage gammel. Hun hævder også, at der findes

et fremmedlegeme i hendes arm - indopereret af rumfolkene. Dette fremmedlegeme rør på sig, hver gang hun skal bortføres, så hun kan nå at være godt forberedt.

Oftes sker bortførelserne om natten. Oscarson vågner, og rumfolkene materialiserer sig lige for øjnene af hende. Hun bliver derefter transporteret gennem vægge og lukkede vinduer uden besvær. Nogle gange sker det, mens andre mennesker sover i et andet rum. Vidnerne bliver så vækket af en høj lyd. De kan imidlertid ikke røre sig og derfor ikke checke, hvad der foregår. Normalt kan de heller ikke huske noget fra en tids-

periode på fra 20 minutter til flere timer.

Mary Oscarsons påstande støttes af en af de kendte bortførelses-guruer i USA, dr. John Mack fra Harvard universitetet. Samme Mack er netop nu aktuel med bogen "Abduction: Human Encounters with Aliens", som han forsøger at markedsføre meget aggressivt! Pudsigt nok har John Mack slet ikke forsøgt at røntgenfotografere Oscarsons arm for at finde fremmedlegemet eller interviewe nogle af de påståede vidner. □

Kilde: SUN, juli 1994

Elisabeth Klarer død

Kontaktpersonen Elisabeth Klarer døde i foråret 1994.

I foråret 1994 døde kontaktpersonen Elisabeth Klarer 83 år gammel. Elisabeth Klarer hørte til den gamle garde, som sikkert kun få af vore læsere kender.

Elisabeth Klarer havde en musikpædagogisk uddannelse og var sekretær i det daværende sydafrikanske interplanetariske selskab, dannet i 1953.

Kendt i bredere kredse blev Elisabeth Klarer, da hun fortalte, at hun den 27. december 1954 i Natalprovinsen i Sydafrika havde set et rumfartøj komme tæt på og svæve lavt over jorden. Hun fortalte senere i en lille bog om det udslettelige indtryk, som den smukke pilot med det lyse hår gjorde på hende, før han igen forsvandt med sit fartøj.

Da hun en dag et par år efter var taget til byen Durban med sine to børn, fik hun pludselig en kraftig tilskyndelse til at tage tilbage til det sted, hvor hun tidligere havde haft sin nærobservation. På samme sted mødte hun den 7. april 1956 igen sin rummand, der var landet med et fartøj, ca. 20 m i diameter.

Fru Klarer fortalte, at hun blev inviteret om bord og fik en mindre rund-

flyvning over området, samtidig med at hun kommunikerede i stor stil med besætningen, der skulle komme fra Venus. Nogle måneder senere, den 17. juli 1956, tog hun en række fotos af rumskibet, der igen var på besøg over Drakensberg.

I det skandinaviske område fik hendes kontaktberetning en vis udbredelse, navnlig fordi det svenske forlag Parthenon i Helsingborg under ledelse af Edith Nicolaisen fik historien oversat til svensk og udgivet i et lille hefte "I rymdskepp över Drakensberg".

En af mine bekendte, den nu afdøde teosof biskop Otto E. Viking, havde i 1959 lejlighed til at træffe Elisabeth Klarer under hans foredragsturne i Sydafrika. Han fortalte mig senere herom:

"Hun overværede et af mine foredrag i Johannesburg, hvor jeg talte om broderskab mellem menneskene. Vi havde en lang og interessant samtale efter foredraget, om hvilket fru Klarer udtalte sig overordentligt rosende. Hvad der særligt interesserede mig var, at hun sagde, at den filosofi og det livssyn, jeg gav udtryk for i foredraget, er helt sammenfaldende med venusianernes.

Elisabeth Klarer gjorde et overordentligt stærkt indtryk af at være en

helt igennem sandhedskærlig, tilforladelig og ægte, helstøbt personlighed, på hvis ord det ikke kunne falde mig ind at tvivle."

Så vidt Otto Vikings opfattelse af Elisabeth Klarer efter deres korte sammenkomst. Senere udviklede hendes beretning sig i bogstaveligste forstand, idet hun påstod at have haft kraftig nærkontakt og være blevet gravid med den skønne rummand. Hun fødte deres fælles kosmiske søn på Venus, hvor han blev efterladt. Hvad hans mere jordiske søskende og andre familiemedlemmer siger om deres noget fjerne påståede slægtning, melder historien ikke noget om.

I 1950'erne var en sådan beretning blot én blandt adskillige andre fra såkaldte kontaktpersoner, der i lighed med George Adamski slog deres folder i bøger og tidsskrifter og med foredragsturneer til det hungrige tallerkenfolk, som jeg såmænd også selv var en entusiastisk del af.

Indrømmet, det er ikke en beretning, som man i dag vil fæstne særlig lid til. Men med bortgangen af sådanne personer forsvinder endnu en lille brik af den oprindelige ufo-historie på godt og ondt. □

Ole Henningsen

Elisabeth Klarer hævdede at have fotograferet et rumskib fra Venus over Drakensberg i Sydafrika den 17. juli 1956.

